

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง
หมู่ที่ ๑๐ ตำบลหนองแดง อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๗๐
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๙๘-๙๕๑๙

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง
เรื่อง การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

บัดนี้ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้รายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๗ ครั้งที่ ๑ วันอังคาร ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง จึงขอประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางอรุณ ทบบัณฑิต)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ ได้กำหนดให้มีการดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนามีหน้าที่ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไประเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง จึงได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อรายงานและเสนอความเห็นที่ได้จากการติดตามให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลทราบ คณะกรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานผลการติดตามฉบับนี้จะสามารถเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ และประชาชนเกิดความพึงพอใจสูงสุด

คณะกรรมการติดตามและประเมินผล
แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ แผนยุทธศาสตร์ บริบทการพัฒนาประเทศ และแนวทางการพัฒนา	๑๕
ส่วนที่ ๓ ผลการติดตามและประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่นตามแบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน	๔๔
ส่วนที่ ๔ ผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามแบบ ๑ – ๓/๑ (แบบอื่นๆ : ตามคู่มือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่น) และการติดตามและประเมินคุณภาพแผนพัฒนา	๕๑
ส่วนที่ ๕ ผลการติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e – plan (www.dla.go.th)	๕๗
ส่วนที่ ๖ ผลการติดตามและประเมินผลทรัพยากร	๖๐
ส่วนที่ ๗ ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๖๕
ส่วนที่ ๘ สรุปรายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รอบเดือนเมษายน ๒๕๖๐	๖๗
ส่วนที่ ๙ ประมวลภาพผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๗๑

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมี อำนาจหน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังคงมีทรัพยากรจำกัด ทั้งทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีความ โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นของตน จึงกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น **มีหน้าที่จัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น** อันเป็นเครื่องมือที่สำคัญประการหนึ่งที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานได้ ตามเป้าหมายที่วางไว้ จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดแผนพัฒนาที่สามารถตอบสนองต่อการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและ สามารถบ่งชี้ความสำเร็จของแผนได้ด้วยเหตุผลที่มีการวางแผนมีความสำคัญ ๕ ประการคือ

- ๑) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- ๒) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์กร
- ๓) ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา
- ๔) เป็นการลดความสูญเสียเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อน และ
- ๕) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงาน

ดังนั้น การวางแผนคือ ความพยายามที่เป็นระบบ (System attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทาง ปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต เพื่อให้้องค์การบรรลุผลที่ปรารถนา จากที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่าองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจะมีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ดีเท่าไรก็ตาม แต่หากไม่สามารถบ่งชี้ถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้ ก็ไม่สามารถที่ จะบ่งบอกความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ **“ระบบติดตาม”** จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการปรับปรุง ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมถึง **“ระบบประเมินผล”** ที่คอยเป็นตัวบ่งชี้ว่า ผลจากการดำเนินงานเป็นไปตาม หรือบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่อย่างไร เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ขยายขอบเขต หรือแม้แต่ยุติ การดำเนินงาน

การติดตามและการประเมินผลถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการ ที่ดำเนินการอยู่โดยที่ **“การติดตาม”** (monitoring) หมายถึง กิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูล ป้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่และประสิทธิภาพของวิธีการ ดำเนินงาน หากไม่มีระบบติดตามของโครงการแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานให้ลุ่ล่ง ค่าใช้จ่าย

โครงการสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เกิดปัญหาในการควบคุมคุณภาพของการดำเนินงานเสียเวลาในการตรวจสอบความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ ในทางตรงกันข้ามหากโครงการมีระบบติดตามที่ดีแล้ว จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุน (cost-effective) ดำเนินงานด้านต่าง ๆ เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายของโครงการต่าง ๆ การระบุปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงการและการเสนอทางแก้ปัญหา การติดตามดูความสามารถในการเข้าถึงโครงการของกลุ่มเป้าหมาย การติดตามดูประสิทธิภาพในการดำเนินงานของส่วนต่าง ๆ ในโครงการและการเสนอวิธีการปรับปรุงการดำเนินงานโดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารโครงการมักจะไม่ให้ความสำคัญกับการวางระบบติดตามโครงการ เนื่องจากว่าเป็นสิ่งที่ต้องใช้เทคนิคเชิงวิชาการค่อนข้างสูง จึงปล่อยให้หน่วยงานระดับสูงกว่าเป็นผู้ดำเนินการ นอกจากนี้ยังเสียค่าใช้จ่ายสูง และก่อให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงแล้วขึ้นอยู่กับความจำเป็นและทรัพยากรที่มีอยู่ในแต่ละโครงการ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการวางระบบติดตามไม่จำเป็นที่จะต้องแบกรับภาระต้นทุนที่สูงหรือมีความซับซ้อนแต่อย่างใด บางโครงการมีระบบติดตามที่อาศัยพนักงานชั่วคราว (part-time) เพียงคนเดียว โดยมีหน้าที่จัดทำรายงานการติดตามประจำไตรมาส หรือในบางโครงการอาศัยพนักงานเต็มเวลา (full-time) เพียงจำนวนหนึ่งที่มีความเชี่ยวชาญในการทำการศึกษาดูตามเพื่อจะเลือกใช้วิธีติดตามที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุนสูงสุดในส่วนของ “การประเมินผล” นั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญสำหรับการดำเนินการเช่นเดียวกับการติดตาม เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะใช้ในการปรับปรุง แก้ไข การขยายขอบเขต หรือการยุติการดำเนินการซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การประเมินผลแผนงานจึงเป็นสิ่งที่ต้องบ่งชี้ว่าแผนงานที่กำหนดไว้ได้มีการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร อันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลยังเป็นการตรวจสอบดูว่ามีความสอดคล้องกับการใช้ทรัพยากร (งบประมาณ) เพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลถือเป็นข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ที่สามารถนำไปในการปรับปรุงและการตัดสินใจต่อไป นอกจากนี้การประเมินผลยังถือเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าและการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์โดยใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวม

ดังนั้น แล้วการติดตามและประเมินผลจึงเป็นกลไกในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เป็นเข็มทิศที่จะชี้ได้ว่าการพัฒนาท้องถิ่นจะไปในทิศทางใด จะดำเนินการต่อหรือยุติโครงการต่าง ๆ เป็นกลไกของการขับเคลื่อนเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยในท้องถิ่น เพราะว่าการดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อมีการประเมินผลในสิ่งที่วางแผนไว้แล้วและที่ได้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายได้รับการตรวจสอบติดตามโดยคณะกรรมการที่ถูกจัดตั้งขึ้นก็ตามหรือจากการติดตามการประเมินผลโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สมาชิกสภาท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นล้วนเป็นกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เป็นกระบวนการที่บอกถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอาจจะเป็นผลผลิต การบริการหรือความพึงพอใจซึ่งเกิดจากกระบวนการวางแผน ซึ่งประกอบไปด้วย แผนพัฒนาท้องถิ่น

จากเหตุผลดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง จึงต้องการดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามระเบียบ

รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ (๓) ข้อ ๑๓ (๕) ได้กำหนดให้มีการดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่นมีหน้าที่ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการฯ จะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

ดังนั้น เพื่อให้การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง เป็นไปด้วยความถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง จึงได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗) ขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ความหมายของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลของการดำเนินโครงการ กิจกรรม ซึ่งเป็นการประเมินทั้งแผนงาน นโยบายขององค์กรและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กรว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางที่ถูกกำหนดไว้ดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์จริงหรือไม่ สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายหรือไม่ การติดตามและประเมินผลนี้ไม่ใช่การตรวจสอบเพื่อการจับผิด แต่เป็นเครื่องมือทดสอบผลการดำเนินงาน เพื่อให้ทราบว่าผลที่เกิดขึ้นถูกต้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร เป็นการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น ว่าเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นหรือไม่ นโยบายสาธารณะที่กำหนดไว้ในรูปของการวางแผนแบบมีส่วนร่วมของประชาชนหรือการประชาคมท้องถิ่นได้ดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ระยะเวลาในการดำเนินการสอดคล้องกับงบประมาณและสภาพพื้นที่ของท้องถิ่นหรือไม่ การติดตามและประเมินผลเป็นการวัดระดับความสำเร็จหรือล้มเหลวของยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งครอบคลุมถึงสิ่งแวดล้อมของนโยบาย (environments or contexts) การประเมินปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรที่ใช้โครงการ (input) การติดตามและประเมินผลกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (implementation process) การประเมินผลิตินโยบาย (policy outputs) การประเมินผลลัพธ์นโยบาย (policy outcomes) และการประเมินผลกระทบนโยบาย (policy impacts) สิ่งที่จะได้รับหรือสนองตอบกลับจากการติดตามและประเมินผลก็คือจะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำไปเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงนโยบาย ยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น และการ

เปลี่ยนแปลงของพื้นที่และนโยบายของรัฐบาลหรืออาจใช้เป็นเครื่องมือในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำหรือยกเลิกโครงการในกรณีที่เห็นว่าไม่เกิดความคุ้มค่าต่อประชาชนหรือประชาชนไม่พึงพอใจ ซึ่งการติดตามและประเมินผลนี้มีทั้งในรูปของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผน สมาชิกสภาท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ องค์กภาคประชาสังคมหรือองค์กรทางสังคม องค์กรเอกชน หน่วยงานราชการที่มีหน้าที่กำกับดูแลหน่วยงานราชการอื่น ๆ และที่สำคัญที่สุดคือผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรง

๒. ความสำคัญของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น และการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม การจ่ายขาดเงินสะสม งบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจและงบประมาณรายจ่ายด้วยวิธีการอื่น ๆ เมื่อมีการใช้จ่ายงบประมาณก็ต้องมีการตรวจสอบผลการใช้จ่ายงบประมาณว่าดำเนินการไปอย่างไรบ้าง บรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใดก็คือการใช้วิธีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

การนำแผนไปจัดทำงบประมาณนี้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒๒ ให้ใช้แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณ ให้หัวหน้าหน่วยงานจัดทำประมาณการรายรับ และประมาณการรายจ่าย และให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวมรายงานการเงินและสถิติต่าง ๆ ของทุกหน่วยงานเพื่อใช้ประกอบการคำนวณขอตั้งงบประมาณเสนอต่อเจ้าหน้าที่งบประมาณ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) ต้องเป็นภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้เงินอุดหนุนตามกฎหมาย และต้องไม่มีลักษณะเป็นเงินทุนหมุนเวียน

๒) ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้เงินอุดหนุนต้องได้รับประโยชน์จากโครงการที่จะให้เงินอุดหนุน

๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับโครงการอันเป็นภารกิจหลักตามแผนพัฒนาท้องถิ่นที่จะต้องดำเนินการเอง และสถานะทางการคลังก่อนที่จะพิจารณาให้เงินอุดหนุน

๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควรให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน ให้นำโครงการขอรับเงินอุดหนุนของหน่วยงานดังกล่าวบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และตั้งงบประมาณไว้ในหมวดเงินอุดหนุนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมห้ามจ่ายจากเงินสะสมทุนสำรองเงินสะสมหรือเงินกู้

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงิน

สะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

กล่าวอีกนัยหนึ่งความสำคัญของการติดตามและประเมินผลแผนท้องถิ่นเป็นเครื่องมือสำคัญในการทดสอบการดำเนินงานตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ทำให้ทราบและกำหนดทิศทางการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม และเกิดความชัดเจนที่ทำให้ทราบถึง จุดแข็ง (strengths) จุดอ่อน (weaknesses) โอกาส (opportunities) ปัญหาหรืออุปสรรค (threats) ของแผนพัฒนาท้องถิ่น โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดจากองค์กร บุคลากร สภาพพื้นที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนงานให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในสังคมภายใต้ความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนและนำไปสู่การวางแผนการพัฒนาในปีต่อ ๆ ไป เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เชิงคุณค่าในกิจการสาธารณะมากที่สุดและเมื่อพบจุดแข็ง ก็ต้องเร่งรีบดำเนินการและจะต้องมีความสุขรอบคอบในการดำเนินการ ขยายโครงการ งานต่าง ๆ ที่เป็นจุดแข็งและพึงรอโอกาสในการเสริมสร้างให้เกิดจุดแข็งนี้ และเมื่อพบจุดแข็ง ก็ต้องเร่งรีบดำเนินการและจะต้องตั้งรับให้มั่น รอโอกาสที่จะดำเนินการและตั้งมั่นอย่างสุขุมรอบคอบพยายามลดถอยสิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคลงไป เมื่อพบจุดอ่อนต้องหยุดและลดถอยปัญหาลงให้ได้ ดำเนินการปรับปรุงให้ดีขึ้น ตั้งรับให้มั่นเพื่อรอโอกาสและสุดท้ายเมื่อมีโอกาสก็ต้องใช้พันธมิตรให้เกิดประโยชน์เพื่อดำเนินการขยายแผนงาน โครงการ งานต่าง ๆ พร้อมการปรับปรุงและเร่งรีบดำเนินการสิ่งเหล่านี้จะถูกค้นพบเพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่น โดยการติดตามและประเมินผลซึ่งส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเข้มแข็งและมีความยั่งยืน เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างดียิ่ง

๓. วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

- ๑) เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการและการบริหาร
- ๒) เพื่อการปรับปรุงแผนงาน
- ๓) เพื่อประเมินความเหมาะสมของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับโครงการ
- ๔) เพื่อระบุแนวทางที่จะปรับปรุงมาตรการที่จะนำไปใช้ให้เหมาะสม
- ๕) เพื่อความกระจ่างชัดของแผนงาน
- ๖) เพื่อการพัฒนาแผนงาน
- ๗) เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน
- ๘) เพื่อทดสอบแนวความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น
- ๙) เพื่อการตัดสินใจที่จะขยายโครงการหรือยุติโครงการ

๔. ประโยชน์ของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

- ๑) ทำให้รู้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีสมรรถภาพในการจัดการและการบริหารมากน้อยเพียงใด เพื่อปรับปรุง ประสิทธิภาพการจัดการและการบริหาร

๒) เห็นจุดสำคัญที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างชัดเจน ทั้งวัตถุประสงค์ของแผนงาน ขั้นตอนการปฏิบัติ ทรัพยากรที่ต้องใช้ ช่วงเวลาที่ต้องกระทำให้เสร็จ ซึ่งจะทำให้แผนงานมีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓) ทำให้ทราบว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงโครงการอย่างไรบ้างให้เหมาะสม ระดับการเปลี่ยนแปลงมากน้อยแค่ไหน การเปลี่ยนแปลงจะก่อให้เกิดผลกระทบอะไรบ้าง อาทิเช่น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์บางส่วน การเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานที่รับผิดชอบการนำโครงการไปปฏิบัติ เป็นต้น

๔) ทำให้ทราบว่ามาตรการหรือกิจกรรมที่ใช้อยู่มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ข้อบกพร่องดังกล่าวเกิดจากสาเหตุอะไร เพื่อนำมาประมวลผลเพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงมาตรการใหม่ให้เหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น

๕) ทำให้ทราบว่าขั้นตอนใดบ้างที่มีปัญหาอุปสรรค และปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นเกิดจากสาเหตุอะไรเมื่อทราบข้อมูลทั้งหมด การประเมินผลจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานของแผนงานให้มีความกระชับชัดเจน เพื่อขจัดปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนให้หมดไป

๖) ทำให้ทราบว่าแผนงานที่นำไปปฏิบัติมีจุดแข็ง (strengths) และจุดอ่อน (weaknesses) อะไรบ้าง จุดอ่อนที่พบเกิดจากสาเหตุอะไรและจะแก้ไขได้อย่างไร เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผลการวิเคราะห์จะนำไปสู่การพัฒนาแผนงานให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๗) ทำให้ผู้ให้การสนับสนุนการนำโครงการไปปฏิบัติและผู้สนับสนุนการประเมินผลทราบผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด มีปัญหาอุปสรรคที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขโครงการหรือไม่ (ผู้สนับสนุนทางการเงินมี ๒ ส่วน คือ ส่วนแรก คือ ผู้สนับสนุนการเงินแก่โครงการ เพื่อให้การนำโครงการไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ และส่วนที่สอง คือ ผู้ให้การสนับสนุนทางการเงินเพื่อทำการประเมินผลโครงการ ทั้งผู้ให้การสนับสนุนการนำโครงการไปปฏิบัติและผู้สนับสนุนทางการเงิน เพื่อทำการประเมินผลต่าง ๆ)

๘) การประเมินจะชี้ให้เห็นว่าแนวความคิดริเริ่มใหม่ในการแก้ไขปัญหของท้องถิ่นประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไรบ้าง และปัญหาอุปสรรคเหล่านี้ได้ผลเพียงใด และหรือจะต้องปรับปรุงในส่วนใดบ้าง

๙) การประเมินจะทำให้เกิดความกระจ่างชัดว่าโครงการใดที่นำไปปฏิบัติแล้วได้ผลดีสมควรจะขยายโครงการให้ครอบคลุมกว้างขวางยิ่งขึ้น หรือโครงการใดมีปัญหาอุปสรรคมากและไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหของสังคมควรจะยุติโครงการเสียเพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง หรือในกรณีที่มีโครงการที่มีลักษณะแข่งขันกันการประเมินผลจะทำให้ทราบว่าโครงการใดมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหของสาธารณชนสมควรสนับสนุนให้ดำเนินการต่อไป ส่วนโครงการที่ไม่ประสบความสำเร็จหรือให้ผลตอบแทนน้อยกว่ามากก็ควรยกเลิกทิ้งเสีย

ขั้นตอนการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ ๑

แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๑ ดังนี้

ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- ๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
- ๒) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- ๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- ๔) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
- ๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

กรรมการตามข้อ ๑๑ ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

ขั้นตอนที่ ๒

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙ (๑)

ขั้นตอนที่ ๓

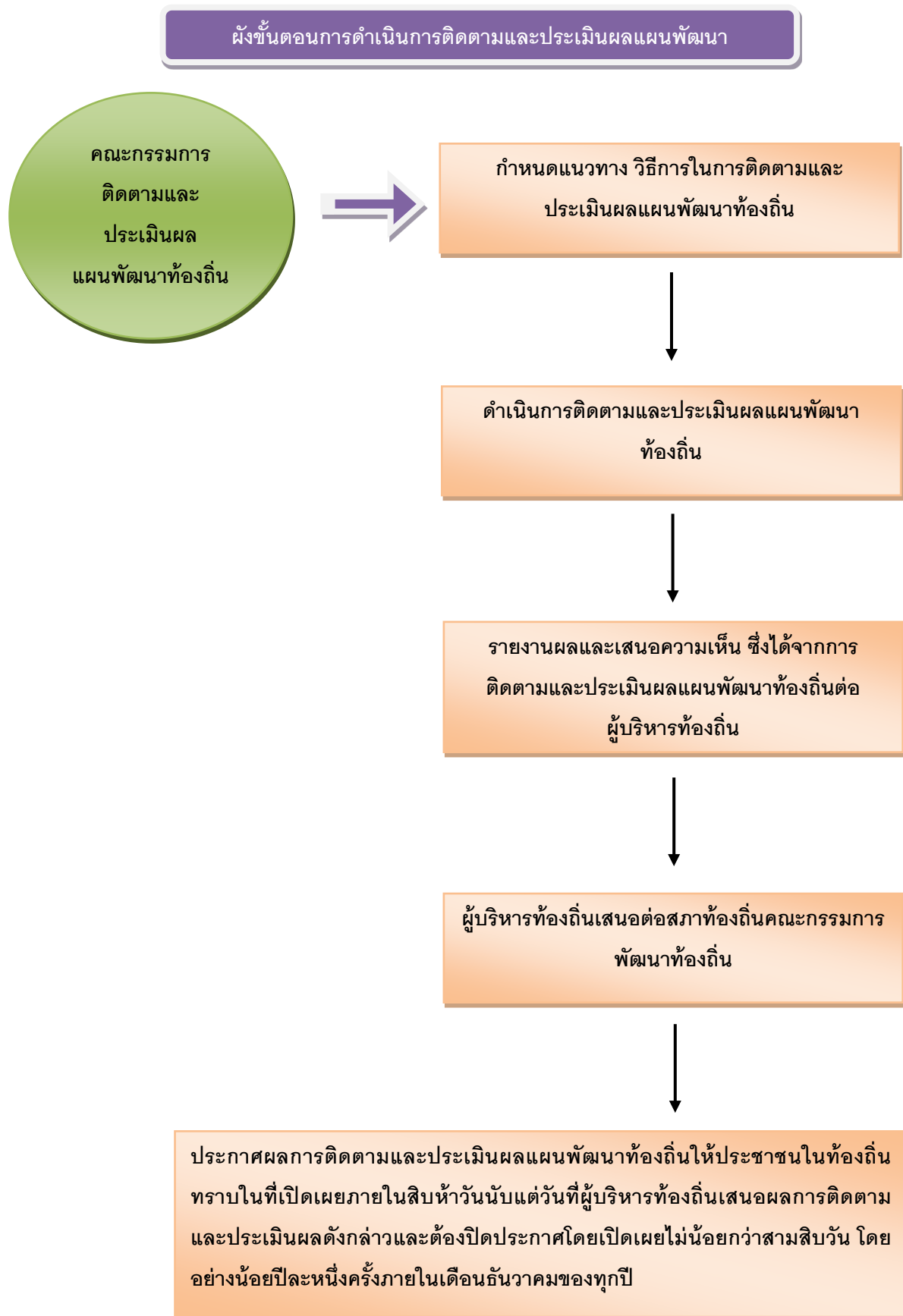
คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙ (๒)

ขั้นตอนที่ ๔

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ (๓)

ขั้นตอนที่ ๕

ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพร้อมกับประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓ (๕)

๕. กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้กำหนดกรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง โดยอาศัยหนังสือกระทรวงมหาดไทยและคู่มือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

➤ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๐) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

➤ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

➤ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

➤ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

➤ คู่มือการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

➤ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การปกครองส่วน

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยและคู่มือดังกล่าวคณะกรรมการจึงได้กำหนดกรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล ดังนี้

๕.๑ กรอบเวลา (time & timeframe) ความสอดคล้อง (relevance) ความพอเพียง (adequacy) ความก้าวหน้า (progress) ประสิทธิภาพ (efficiency) ประสิทธิผล (effectiveness) ผลลัพธ์ และผลผลิต (outcome and output) การประเมินผลกระทบการประเมินผลกระบวนการ (process evaluation) มีรายละเอียดดังนี้

(๑) กรอบเวลา (time & timeframe)

การดำเนินโครงการเป็นไปตามห้วงเวลาที่กำหนดเอาไว้ในแผนการดำเนินงานหรือไม่ และเป็นห้วงเวลาที่ดำเนินการเหมาะสมถูกต้องหรือไม่ มีความล่าช้าเกิดขึ้นหรือไม่

(๒) ความสอดคล้อง (relevance)

มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ ค่านิยมหลักของคนไทย นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล

แผนชุมชน แผนเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา แนวทางการพัฒนา นโยบายผู้บริหาร รวมทั้งปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน

(๓) ความพอเพียง (adequacy)

การบรรจุโครงการในแผนพัฒนาเป็นโครงการที่มีความจำเป็นต่อประชาชนในชุมชน สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ในชุมชน และสามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงงบประมาณของท้องถิ่น

(๔) ความก้าวหน้า (Progress)

พิจารณาถึงความก้าวหน้าในอนาคตของท้องถิ่น โดยพิจารณา

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี มีถนนในการสัญจรไปมาได้สะดวก ปลอดภัย ประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคทุกครัวเรือน ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน และมีไฟฟ้าสาธารณะครบทุกจุด มีแหล่งน้ำในการเกษตรพอเพียง

๒) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง กลุ่มอาชีพมีความเข้มแข็ง โรคติดต่อ โรคระบาด โรคอุบัติใหม่ลดลง สภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น มีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพมั่นคงแข็งแรง ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนปลอดภัยเสพติด ปลอดภัย พนัน อบายมุข การทะเลาะวิวาท

๔) ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การพาณิชยกรรมเพิ่มมากขึ้น มีการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอในการดำรงชีวิต

๕) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติไม่ถูกทำลาย สภาพแวดล้อมในชุมชนดีขึ้น ปราศจากมลภาวะที่เป็นพิษ ขยะในชุมชนลดลงและถูกกำจัดอย่างเหมาะสม ปริมาณน้ำเสียลดลง การระบายน้ำดีขึ้น

๖) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นยังคงอยู่และได้รับการส่งเสริมอนุรักษ์สืบทอดต่อไป ประชาชน เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึก เกิดความตระหนัก และเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พื้นฟู และสืบสานภูมิปัญญาและคุณค่าความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งที่เป็นชีวิต ค่านิยมที่ดีงาม และความเป็นไทย รวมทั้งได้เรียนรู้ความสำคัญ รู้จักวิถีชีวิต รู้ถึงคุณค่าของประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น ความเป็นมาและวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น อันจะสร้างความภูมิใจและจิตสำนึกในการรักษาวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นสืบไป

(๕) ประสิทธิภาพ (efficiency)

ติดตามและประเมินโครงการที่ดำเนินการว่าสามารถดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มีผลกระทบเกิดขึ้นหรือไม่ ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจหรือไม่ การดำเนินโครงการสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนได้หรือไม่ งบประมาณถูกใช้ไปอย่างประหยัดและคุ้มค่า ทรัพยากร และสิ่งของ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่า มีการบำรุงรักษาและซ่อมแซม มีการปรับปรุงหรือไม่

(๖) ประสิทธิภาพ (effectiveness)

ประชาชนมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ปัญหาของชุมชนประชาชนได้รับการแก้ไขหรือไม่ มีผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนหรือไม่

(๗) ผลลัพธ์และผลผลิต (outcome and output)

ประชาชน ชุมชน ได้รับอะไรจากการดำเนินโครงการของ อบต.ซึ่งส่งผลไปถึงการพัฒนาจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ

(๘) การประเมินผลกระทบการประเมินกระบวนการ (process evaluation)

เป็นการประเมินถึงผลกระทบต่อชุมชนและสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน สังคม สภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ เศรษฐกิจ ว่ามีผลกระทบเกิดขึ้นอย่างไร สาเหตุจากอะไร ประเมินผลกระทบกระบวนการดำเนินงานโครงการ กระบวนการเหมาะสม ถูกต้องหรือไม่

๔.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมท้องถิ่น ในระดับชุมชนและทั้งในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรวมทั้งตำบล อำเภอ เนื่องจากในเขต อบต.นั้นมีหมู่บ้านที่บางส่วนหรือและส่วนใหญ่อยู่ในเขต อบต.และเขต อปท.ข้างเคียง ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับสภาพแวดล้อมภายใต้สังคมที่เป็นทั้งระบบเปิดมากกว่าระบบปิดในปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน ดังนี้

(๑) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นการตรวจสอบประเมินและกรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่น เช่น สภาพเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง กฎหมาย สังคม สิ่งแวดล้อม วิเคราะห์เพื่อให้เกิดการบูรณาการ (integration) ร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ การวิเคราะห์สภาพภายนอกนี้ เป็นการระบุถึงโอกาสและอุปสรรคที่จะต้องดำเนินการและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

(๒) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

เป็นการตรวจสอบ ประเมินและกรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ปัจจัยใดเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะแสวงหาโอกาสพัฒนาและหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งการติดตามและประเมินผลโดยกำหนดให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สามารถทำได้หลายแนวทาง เช่น การวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่าภายในท้องถิ่น (value-chain analysis) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ตามสายงาน (scanning functional resources) เป็นการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ติดตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อวิเคราะห์ถึงจุดแข็งและจุดอ่อน

๔.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

➤ ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) รวมทั้งที่เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติม

๔.๔ ดำเนินการตรวจสอบในระหว่างการดำเนินโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น ว่าสามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

๔.๕ สรุปผลการดำเนินโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๔.๖ สรุปผลการประเมินความพึงพอใจ

๔.๗ เปรียบเทียบผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาและปีปัจจุบัน

๔.๘ เสนอแนะความคิดเห็นที่ได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

๕. ระเบียบ วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบ วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งต้องกำหนดวิธีการติดตามและประเมิน กำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๒ ประการ ดังนี้

๕.๑ ระเบียบในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ระเบียบวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีองค์ประกอบ ๔ ประการ ดังนี้

(๑) ผู้เข้าร่วมติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น สมาชิกสภาฯ ประชาชนในท้องถิ่น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholders) ในท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบโครงการ

(๒) ขั้นตอนในการติดตามและประเมินผล (รายละเอียดตามหัวข้อที่ ๓ ข้างต้น)

(๓) ช่วงระยะเวลาในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

คณะกรรมการต้องดำเนินการติดตามรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี โดยสามารถติดตามเป็นรายไตรมาสได้ ดังนี้

รายไตรมาส

(๑) ไตรมาสที่ ๑ (เดือน ตุลาคม – ธันวาคม)

(๒) ไตรมาสที่ ๒ (เดือน มกราคม – มีนาคม)

(๓) ไตรมาสที่ ๓ (เดือน เมษายน – มิถุนายน)

(๔) ไตรมาสที่ ๔ (เดือน กรกฎาคม – กันยายน)

(๕) เครื่องมือ อันได้แก่

เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการติดตามและประเมินผล เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลแผนพัฒนาที่ได้กำหนดขึ้น ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ข้อมูลดังกล่าวเป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ มีความจำเป็นและสำคัญในการนำมาหาค่าและผลของประโยชน์ที่ได้รับจากแผนพัฒนาเป็นแบบสอบถาม แบบวัดคุณภาพแผน แบบติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาเพื่อความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และโครงการ แบบตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงาน แบบบันทึกข้อมูล แบบรายงาน เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ และการหาผลสัมฤทธิ์โดยรูปแบบต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น

(๕) กรรมวิธี อันได้แก่

เป็นวิธีการติดตามและประเมินผล จะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นการตรวจดูเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เป็นทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ อันได้แก่แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนการดำเนินงาน ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย การลงนามในสัญญา การเบิกจ่ายงบประมาณ เอกสารการดำเนินโครงการ ทรัพย์สินต่าง ๆ มีอยู่จริงหรือไม่ สภาพของทรัพย์สินนั้นเป็นอย่างไร อันได้แก่ ครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบว่าดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้รับผลตามที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล (data analysis)

๕.๒ วิธีในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

(๑) การออกแบบการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

ดำเนินการออกแบบการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูล การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบ การค้นหาผลกระทบของการดำเนินโครงการ ผลกระทบต่อองค์กร สอบถามข้อมูลจากผู้รับผิดชอบโครงการ นำมาวิเคราะห์ปัญหา สรุปผลเสนอแนะการแก้ไขปัญหา

(๒) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนการดำเนินงาน ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เอกสารการเบิกจ่าย ภาพถ่าย ทะเบียนทรัพย์สิน เอกสารการดำเนินโครงการจากผู้รับผิดชอบโครงการลงพื้นที่ตรวจสอบ สอบถามประชาชนในพื้นที่

๖. เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

สิ่งที่จะทำให้การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพก็คือเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการติดตามประเมินผลตามที่กล่าวไปแล้วในระเบียบวิธีการติดตามและประเมินผล คณะกรรมการได้พิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ดังนี้

๖.๑ การประเมินผลในเชิงปริมาณ

(๑) แบบตัวบ่งชี้ในการปฏิบัติงาน ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท๐๘๑๐.๒/ว ๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ข้อมูลในระบบ e-plan (www.dla.go.th)

๖.๒ การประเมินผลในเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสำรวจความพึงพอใจ ในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของ อบต.ในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ อบต.ในภาพรวม

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ อบต.หนองแดง
ในแต่ละยุทธศาสตร์

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการของ อบต.
หนองแดง (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๖.๓ การติดตามประเมินผลรายโครงการ

กำหนดให้ผู้รับผิดชอบโครงการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการติดตามโครงการโดยผู้รับผิดชอบโครงการอาจมอบหมายให้บุคคลหรือ คณะกรรมการหรือ คณะทำงาน กำหนดแบบและวิธีการติดตามและประเมินได้ตามความเหมาะสม และสรุปปัญหา-อุปสรรค ข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็น

๗. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

๑) นายวีระยุทธ ชันดี	สมาชิกสภา อบต.	กรรมการ
๒) นางไพรัตน์ ดีสอน	สมาชิกสภา อบต.	กรรมการ
๓) นางสาวปณิดา ประผลา	สมาชิกสภา อบต.	กรรมการ
๔) นายประดิษฐ์ ชาติ	ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น	กรรมการ
๕) นายสง่า สีแพน	ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น	กรรมการ
๖) นางวิสุตา วิริยะกุล	ผู้แทนหน่วยงาน	กรรมการ
๗) นายทรงศักดิ์ พันทแสน	ผู้แทนหน่วยงาน	กรรมการ
๘) นายณัฐวุฒิ บุญมาศ	ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๙) นางศิริภรณ์ อุดทารุณ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐) นายสังคม นาชัยสินธุ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑) นายปัญญา ภูครองตา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ เลขานุการกรรมการ	

ส่วนที่ ๒

แผนยุทธศาสตร์ บริบทการพัฒนาประเทศ และแนวทางการพัฒนา

ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนานั้น จะต้องติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนว่ามีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ ค่านิยมหลักของคนไทย นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์บริการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนชุมชน แผนเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา แนวทางการพัฒนา นโยบายผู้บริหาร รวมทั้งปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

แผนยุทธศาสตร์

๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้สิ้นสุดลง และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ และได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีรายละเอียดดังนี้

➤ กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงที่มีแนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน และพื้นที่และความสมดุลทางธรรมชาติ เพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติ ของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและ

ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒. บริบทการพัฒนาประเทศ

การพิจารณาแนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำเป็นที่จะต้องอาศัยความเข้าใจในบริบทสถานการณ์การพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการรับมือกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีความผันแปรสูงและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาและสามารถเป็นได้ทั้งโอกาส ที่ช่วยเสริมสร้างประโยชน์ หรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์วิกฤติที่ส่งผลกระทบรุนแรงทั่วโลกทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ยิ่งเป็นแรงกระตุ้นให้ประเทศไทยต้องเร่งดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายโดยเร็วภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การสังเคราะห์บริบทการพัฒนารวมถึงสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ ของประเทศไทยในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมาจากการรวบรวม **ประมวลผลการพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒** ซึ่งยังคงมีหลายประเด็นที่ต้องได้รับการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับ การประเมินผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงฉากทัศน์ของการพัฒนาทั่วโลกไปอย่างสิ้นเชิงและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในหลากหลายมิติ ตลอดจน การคาดการณ์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกที่สำคัญหลายประการที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยต่อไปในอนาคต เพื่อให้สามารถประเมินทิศทางและรูปแบบของเงื่อนไขสภาพแวดล้อม พร้อมทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ ของประเทศไทยในปัจจุบันที่เป็นปัจจัยสำคัญ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ทิศทางที่มุ่งหวัง และเตรียมความพร้อมในการปรับตัวท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่มีความซับซ้อนมากขึ้นของโลกยุคใหม่ โดยการวางกลยุทธ์การพัฒนาประเทศที่มีจุดเน้นชัดเจนและเหมาะสมกับบริบททั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างรอบด้าน เพื่อปรับแก้ไขข้อจำกัดเดิม และใช้ศักยภาพที่มีในการสร้างสรรค์โอกาสที่จะเติบโตต่อไปอย่างยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง ที่ซับซ้อนได้อย่างเท่าทัน เพื่อให้เกิดการกระจายประโยชน์ที่เกิดขึ้นไปยังภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศ ได้อย่างเท่าเทียมและเป็นรูปธรรม

๒.๑ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยประสิทธิภาพ ที่อาศัยประสิทธิภาพของภาคการผลิตและคุณภาพสินค้าในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา การฝึกอบรมแรงงาน ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน ขนาดของตลาด การพัฒนาตลาดการเงิน ความพร้อมของเทคโนโลยี ซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงประสบปัญหา ด้านประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร รวมทั้งยังมีอุปสรรคในการยกระดับประสิทธิภาพของตลาดสินค้า ตลาดแรงงาน และประสิทธิภาพของภาครัฐ ที่มีความล่าช้าเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่เริ่มพัฒนา ในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงได้สำเร็จไปแล้วในช่วงก่อนหน้านี้ ส่งผลให้ประเทศไทยติดกับดักประเทศรายได้ปานกลางมาเป็นเวลานาน จากการจัดสรรทรัพยากรระหว่าง ภาคเศรษฐกิจที่ผ่านมาที่ทำให้รูปแบบการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย

ในช่วงที่ผ่านมาไม่สามารถขับเคลื่อนสู่ การเป็นประเทศรายได้สูง อีกทั้งยังไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสและทิศทาง แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ในระดับโลกต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้ว่าประเทศไทยจะมีจุดแข็งในการรักษา เสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยการใช้นโยบายการเงินการคลัง และการบริหารจัดการนโยบายภาครัฐ แต่ยังคงมีปัญหามา จากปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ การพึ่งพาต่างประเทศในสัดส่วนสูง ทั้งเงินลงทุน เทคโนโลยี ปัจจัยการผลิต ตลาดสำหรับ การส่งออก แต่บทบาทและอำนาจต่อรองในห่วงโซ่มูลค่าโลกอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ รวมทั้งขีดจำกัดเชิงผลิตภาพ ของเศรษฐกิจโดยรวมที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับรายได้ และส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหว ต่อแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงหลายประการ

โดย *ภาคการผลิตอุตสาหกรรม* ที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเติบโต ช้าเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน อุตสาหกรรมไทยส่วนใหญ่ยังคงเป็นการรับจ้างผลิตหรืออยู่ใน ภาค การผลิตเดิมที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ไม่มากนัก ข้อจำกัดของผลิตภาพแรงงานและความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยี ระดับ การลงทุนในทรัพย์สินทางปัญญาและการสะสมทุนยังไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมความสามารถ ในการพัฒนาเทคโนโลยี ด้วยตนเอง ส่วนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งอาศัยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม หรือใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในไทยยังมีขนาดเล็กและมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ที่สร้างภายในประเทศและการใช้วัตถุดิบใน ประเทศไม่สูง เนื่องจากไม่ได้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีหรือวัตถุดิบหลักโดยตรงและมีข้อจำกัดในการรับถ่ายทอด เทคโนโลยี โดยพบว่า *ผลิตภาพการผลิตรวม* ของไทยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๑ ต่อปี ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มประเทศ รายได้ปานกลางระดับสูงอื่น ๆ จากข้อจำกัดในการพัฒนาทักษะและคุณภาพแรงงาน การเพิ่มผลิตภาพการผลิตรวม ของไทยจึงเป็นไปอย่างล่าช้าและมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากกระแสความท้าทายต่าง ๆ อาทิ พัฒนาการที่รวดเร็วของเทคโนโลยี โครงสร้างประชากรและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ความขัดแย้งของ การค้าโลกที่ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น ขณะที่ *ภาคบริการ* ส่วนใหญ่ยังคงมีรูปแบบดั้งเดิมที่ใช้แรงงาน ทักษะน้อยเป็นหลัก ไม่เน้นการใช้เทคโนโลยี จึงเป็นการให้บริการด้วยการใช้กำลังแรงงานที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ต่ำ และ เติบโตในเชิงของปริมาณมากกว่าคุณภาพ ส่วนภาคบริการสมัยใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะแรงงานขั้นสูง ยังมีขนาดเล็ก

เมื่อโลกต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ใน เกือบทุกสาขา พบว่าเศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศในระดับสูง โดยในปี ๒๕๖๓ เศรษฐกิจไทยหดตัวลงถึงร้อยละ ๖.๑ ซึ่งรุนแรงกว่าประเทศส่วนใหญ่ในโลกที่มีค่าเฉลี่ย การหดตัวทางเศรษฐกิจเพียง ร้อยละ ๓.๕ โดยภาคบริการของไทยที่นอกเหนือจากบริการภาครัฐ เป็นส่วนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยหดตัวลง ถึงร้อยละ ๗.๔ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญอย่างมาก ต่อเศรษฐกิจไทย จากรายได้จากนักท่องเที่ยว ต่างชาติที่ลดลง ๒.๑๘ ล้านล้านบาทในปี ๒๕๖๓ ส่งผล ถึงร้อยละ ๗๐ ต่อการหดตัวของเศรษฐกิจทั้งประเทศ สำหรับ ภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบรองลงมา คือ ภาคอุตสาหกรรมหดตัวลงร้อยละ ๕.๙ และภาคเกษตรกรรมหดตัวลง ร้อยละ ๓.๖ ซึ่งความเสียหายทางเศรษฐกิจในวงกว้างนี้ส่งผลกระทบต่อด้านแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นเหตุให้ อัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ชั่วโมงการทำงานลดลง และส่งผลให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ที่อยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ความสามารถในการชำระหนี้ของทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ ไทย มีความเปราะบางมากขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนกลุ่มเปราะบางที่มีรายได้น้อย ที่มีอัตราการก่อหนี้ระยะสั้น เพื่อการ อุปโภคบริโภคซึ่งเป็นหนี้ที่ไม่ได้สร้างรายได้และมีภาระผ่อนต่อเดือนสูงเพิ่มมากขึ้น จึงมีความอ่อนไหวต่อรายได้ที่ถูก

กระทบโดยตรง ซึ่งภาระหนี้ภาคครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของไทยในภาพรวมต่อไปได้ สะท้อนให้เห็นถึง ความเปราะบางของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย ที่มีข้อจำกัดในการรองรับสถานการณ์วิกฤติและบริบทการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการแข่งขันที่รุนแรงยิ่งขึ้น

โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เปราะบางและข้อจำกัดในการสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่เหนี่ยวรั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมและการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย ส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการแข่งขันในเวทีโลกที่เข้มข้นขึ้น จากความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกยุคใหม่ทั้งทางเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการจัดอันดับโดยสถาบันการจัดการนานาชาติในปี ๒๕๖๔ พบว่า ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจอยู่ในอันดับที่ ๒๘ จากทั้งหมด ๖๔ ประเทศ/เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ลดลงจากอันดับที่ ๒๗ เมื่อปี ๒๕๖๐ ส่วนหนึ่งมาจากการที่ระบบเศรษฐกิจไทยเน้นแข่งขันด้านต้นทุนและราคามากกว่าการลงทุนพัฒนา เชิงคุณภาพหรือการสร้างคุณค่า ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสที่มาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ในระดับโลกได้อย่างเต็มที่ ทั้งกระแสความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว รวมถึงรูปแบบการใช้ชีวิตบนความปกติใหม่ ที่เป็นปัจจัยเร่งให้ธุรกิจออนไลน์ในไทยเติบโตอย่างก้าวกระโดด แต่กลับถูกครองตลาด โดยแพลตฟอร์มต่างชาติ ก่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคาและการเข้าถึงต้นทุนสินค้าจากต่างชาติที่ถูกกว่า การนำเทคโนโลยีระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์เข้ามาใช้ทดแทนแรงงานมากขึ้น ในหลายสาขาการผลิต ในขณะที่แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดทักษะและความรู้ที่เหมาะสม และมีภาวะการหดตัวของกำลังแรงงานจากการเป็นสังคมสูงวัย ในขณะที่หลายประเทศทั่วโลกดำเนินนโยบายยกระดับการปกป้องทางการค้าและลดการพึ่งพา การนำเข้า ซึ่งทั้งหมดนี้อาจเป็นปัจจัยกดดันการเติบโตทางเศรษฐกิจจากการส่งออกของไทยได้ในอนาคต

อย่างไรก็ดี แม้จะมีข้อจำกัดและความท้าทายเชิงโครงสร้างหลายประการ แต่ประเทศไทยยังคง มีสถานะของ **ทุนทางเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ** จากการมีพื้นฐานทางทรัพยากรที่ดี มีโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าได้มาตรฐานสากล และมีความเชี่ยวชาญในการผลิตสินค้าและบริการตามความต้องการของตลาดโลก ซึ่งเป็นปัจจัยรองรับการปรับตัวเพื่อสร้างประโยชน์จากโอกาส ที่มาพร้อมกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกอันจะส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและ ความต้องการของผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การปรับห่วงโซ่อุปทาน และการย้ายฐาน การผลิต อาทิ การเข้าสู่ยุคดิจิทัลจะสร้างงานใหม่ ๆ ที่ต้องการทักษะด้านเทคโนโลยีและเพิ่มความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมากขึ้น การเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมสุขภาพและสุขภาพเป็นที่ต้องการเพิ่มขึ้นทั่วโลก กระแสความตระหนักด้านสุขภาพจะเพิ่มอุปสงค์ต่อสินค้าเกษตรปลอดภัยและผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ ตลอดจนความใส่ใจในสิ่งแวดล้อมจะเพิ่มความต้องการใช้พลังงานสะอาด ยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งนำมาซึ่งการผลักดันให้ภาคธุรกิจเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและใส่ใจกับความยั่งยืนมากขึ้น ซึ่งจะเป็นโอกาสสำหรับประเทศไทย ในการโยกย้ายทรัพยากรจากฐานการผลิตเดิมไปสู่การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจากการขับเคลื่อนภาคการผลิตและบริการแห่งอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงและให้ความสำคัญกับความยั่งยืนตามแนวทางและเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงจำเป็นต้องเร่งรัดผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดย **นวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน** ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรม โดยถ่ายทอดแนวคิดในการพลิกโฉมประเทศสู่นโยบายและแผนในระดับต่าง ๆ ที่สนับสนุนการยกระดับ ภาคการผลิตสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ทั้งเพื่อพลิกฟื้นสภาวะทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ และผลักดันการพัฒนาสาขาการผลิตที่จะมีบทบาทในการขับเคลื่อน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะต่อไป โดยเร่งต่อยอดอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพ และมีความได้เปรียบ ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีในการยกระดับผลิตภาพในภาพรวมให้สามารถ

ผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลง โดยการลงทุนวิจัยและพัฒนาต่อยอดจาก องค์ความรู้เดิมเพื่อสร้างนวัตกรรมให้เกิดเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของไทยที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน พร้อมไปกับการสร้างอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้ากับทิศทาง การเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก เพื่อลดข้อจำกัดด้านขนาดของกำลังซื้อภายในประเทศที่มีแนวโน้มหดตัวลง โดยการผลักดันให้มีการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต พร้อมทั้งเสริมสร้างนิเวศการแข่งขันที่เป็นธรรม ยกระดับการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าโลก ตลอดจนใช้ประโยชน์จากระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ไทยได้มีการวางระบบไว้แล้วให้เต็มประสิทธิภาพ พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงผลิตภาพของแรงงาน ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการ **ปรับเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง** การพัฒนาในระยะต่อไปจึงอยู่ที่การเพิ่มศักยภาพของภาคการผลิต รวมถึงเร่งยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการหลักของไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมุ่งเป้าในการเร่งพัฒนาภาคการผลิตและบริการเป้าหมายรายสาขาที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ ๑) การยกระดับภาคการเกษตรสู่การผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเพิ่มผลิตภาพ ลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสู่อุตสาหกรรมอาหารมูลค่าสูง ๒) การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทยให้เป็นการท่องเที่ยวที่ **เน้นคุณภาพและความยั่งยืน** โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ คุณค่า และความยั่งยืนมากกว่าปริมาณจากการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการที่สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ ๓) การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์สู่ยานยนต์ไฟฟ้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ ๔) การผลักดันให้ไทยเป็น **ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง** โดยส่งเสริมการผลิตบุคลากรยกระดับมาตรฐาน รวมถึงสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์ต่อยอดจากผลการศึกษาวิจัยและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามาใช้ในกระบวนการรักษาพยาบาลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการยกระดับสู่การให้บริการบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง ๕) การดำเนินยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็น **ประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค** โดยเร่งยกระดับการเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ทั้งในและระหว่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและโลจิสติกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และ ๖) การเร่งยกระดับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทยให้เป็น **ศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน**

โดยปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเคมีคอนกรีตเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจากการรับจ้างผลิตไปสู่การคิดค้นออกแบบ และเป็นเจ้าของเทคโนโลยีด้วยตนเอง

๒.๒ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

จากการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในมิติต่าง ๆ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาความยากจนในภาพรวม และมีแนวโน้มสัดส่วนและจำนวนคนจนในไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยภายในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พบว่าสามารถลดสัดส่วนคนจนลงจากร้อยละ ๘.๖ ในปี ๒๕๕๙ เหลือร้อยละ ๖.๘๔ ในปี ๒๕๖๓ อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อจำกัดด้านข้อมูลระดับประเทศในระยะยาว การติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจน ที่ผ่านมามีส่วนใหญ่มุ่งเน้นเป็นค่าเฉลี่ยในภาพรวม ซึ่งไม่สามารถอธิบายพลวัตของความยากจนได้ว่าครัวเรือนยากจนที่ต้องการความช่วยเหลือที่สุดจะสามารถหลุดพ้นความยากจนได้หรือไม่ โดยกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำสุด มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๔.๖ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี โดยปัจจัยสำคัญมาจากการกระจายผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึง รายได้ประชากรที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจจึงไม่ได้ถูกจัดสรรให้แก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม และมีคนจน ที่ยังคงติดอยู่ในกับดักความยากจนอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โควิด-๑๙ ที่ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ได้ส่งผลให้จำนวนคนจนเพิ่มสูงขึ้นโอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนเป็นไปได้ยากขึ้น จนมีแนวโน้มที่จะส่งต่อความยากจนข้ามรุ่นไปยังลูกหลาน และยังเป็นการตอกย้ำปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย ทั้งความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการศึกษา และการพัฒนาทักษะแรงงานที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะรวมถึงการขาดหลักประกันและสวัสดิการ ขั้นพื้นฐานที่เพียงพอต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตของประเทศในระยะยาวได้

การกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่เท่าเทียมของประเทศไทยก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ทั้งในส่วนของความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ระหว่างคนจนและคนรวยในระดับสูง ที่พบว่ารายได้เฉลี่ยระหว่างกลุ่มคนที่จนที่สุดกับกลุ่มที่มีฐานะดีที่สุดมีความแตกต่างกันเกือบ ๑๖ เท่า โดยกลุ่มรายได้สูงมีการเติบโตของรายได้ที่สูงขึ้นเร็วกว่ากลุ่มผู้มีรายได้น้อย ในขณะที่ผู้มีรายได้น้อยมีการก่อกำเนิดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กลุ่มผู้มีรายได้สูงจึงมีโอกาสมอบเงินและลงทุนในสินทรัพย์มากกว่า ส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคของการถือครองทรัพย์สิน โดยกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐ มีการถือครองสินทรัพย์ ในประเทศที่มีมูลค่าสูงถึงเกือบ ๑ ใน ๓ ของทรัพย์สินรวมทั้งประเทศ บ่งบอกถึง ความเหลื่อมล้ำด้านความมั่งคั่ง ซึ่งมีสาเหตุที่สำคัญส่วนหนึ่งมาจากรูปแบบการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึงในช่วงที่ผ่านมา อีกทั้งยังพบความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ จากการเจริญเติบโตและกระจุกตัวทางเศรษฐกิจ ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งสัดส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการค้า ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือซึ่งมีสัดส่วนประชากรถึง ๑ ใน ๓ ของทั้งประเทศมีสัดส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคเกษตรกรรม กลับมีขนาดเศรษฐกิจต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยมีรายได้ต่อหัวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศกว่า ๒ เท่า และต่ำกว่ากรุงเทพฯ และปริมณฑล ถึง ๓ - ๔ เท่า ซึ่งนอกจากจะเป็นผลจากการกระจุกตัวของความเจริญทางเศรษฐกิจแล้วยังมีความแตกต่างด้านโครงสร้างพื้นฐาน การจัดสรรทรัพยากรและคุณภาพทุนมนุษย์ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยกรุงเทพฯ และภาคกลาง มีดัชนี

ความก้าวหน้าของคนสูงกว่าภูมิภาคอื่นเกือบทุกด้าน สะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ อาทิ ด้านสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน รายได้ ตลอดจนการคมนาคมและการสื่อสาร นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีปัญหา ความเหลื่อมล้ำในการดำเนินธุรกิจ ระหว่างกิจการที่มีขนาดต่างกันในระดับสูง โดยกิจการรายใหญ่ของไทยที่เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศก็ยังคงมีความสามารถในการผลิตต่ำกว่าบริษัทข้ามชาติ ขณะที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีจำนวนกว่าร้อยละ ๙๙ ของกิจการทั้งหมดและจ้างงานกว่าร้อยละ ๗๐ ของการจ้างงานทั้งหมดในประเทศ กลับมีสัดส่วนมูลค่าต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพียงร้อยละ ๓๔.๒ ในปี ๒๕๖๓ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังไม่สามารถเพิ่มบทบาทให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๕๐ โดยข้อจำกัดในการเติบโต ของวิสาหกิจขนาดย่อมที่ไม่สามารถพัฒนาสู่การเป็นวิสาหกิจขนาดกลางได้ ประกอบด้วย การเข้าถึงเงินทุนเพื่อขยายกิจการ การพัฒนาผลิตภาพและระบบบริหารจัดการ ความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยีหรือการขยายตลาด ทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น สะท้อนถึงปัญหาการขาดความสามารถในการปรับตัวและใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ทั้งเพื่อเผชิญวิกฤติและเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติของประเทศไทยถูกฉายภาพให้เด่นชัดและทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับภาวะวิกฤตจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ โดยพบว่าคนจนและผู้ด้อยโอกาส ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงมากกว่าประชากรทั่วไป เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวไม่มีเงินออมและขาดโอกาส ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีโอกาสถูกเลิกจ้างงานได้ง่าย อีกทั้งยังมีความเสี่ยงทางสุขภาพสูงจากการใช้บริการขนส่งสาธารณะและการมีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพแออัดไม่ถูกสุขลักษณะ โดยไม่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์สำหรับป้องกันและควบคุมโรคได้เท่าผู้ที่ฐานะดี ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยียังอาจนำมาซึ่งปัญหา ความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล เนื่องจากขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ ขาดทักษะดิจิทัล ขาดทุนในการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะทำให้ยิ่งขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ การเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมพัฒนาทักษะ หรือกระทั่งการได้รับมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ

ในส่วนของโครงสร้างประชากรของประเทศ พบว่าสังคมไทยเข้าสู่การเป็น สังคมสูงวัย มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ โดยในปี ๒๕๖๓ มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุรวมกว่า ๑๑.๖ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๗ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าภายในปี ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ไทยจะกลายเป็น สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ที่มีประชากรอายุมากกว่า ๖๐ สูงถึงร้อยละ ๒๐.๑ ของประชากรทั้งหมด สวนทางกับประชากรวัยเรียนและวัยแรงงานที่มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะกลุ่มอายุ ๓-๒๑ ปี ที่จะมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่องจนเหลือเพียงร้อยละ ๒๐.๖๖ ของประชากรทั้งหมดในปี ๒๕๗๐ หรือลดลงกว่า ๗๑๕,๐๐๐ คน ภายในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งนี้ การเข้าสู่สังคมสูงวัยอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำในประเทศทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมักจะมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูงกว่ากลุ่มผู้มีอายุน้อย และการที่ประชากรวัยแรงงานที่มีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง อาจนำมาซึ่งปัญหาขาดแคลนกำลังแรงงานในประเทศ ตอกย้ำความจำเป็นในการพึ่งพาแรงงานต่างชาตินมากขึ้น และส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมต่อประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการแข่งขัน และผลิตภาพแรงงาน รวมถึงความ

ต้องการงบประมาณเพื่อเป็นสวัสดิการรองรับวัยเกษียณ จากอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงานและภาระทางการคลังในด้านการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ในส่วนของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยในภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากผลของการยกระดับสุขภาวะ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้น ตามดัชนี การพัฒนามนุษย์ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ สะท้อนว่าคนไทยทุกช่วงวัยมีความรู้ความสามารถโดยรวมเพิ่มขึ้น แต่กลับพบว่ามีทักษะด้านการอ่านหรือการศึกษาหาความรู้ลดลง และมีจำนวนเยาวชน ที่ไม่ได้เรียนและไม่ได้ทำงานใด ๆ เพิ่มสูงขึ้น ทำให้ศักยภาพของเยาวชนกลุ่มนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์และไม่ได้ได้รับการพัฒนา ซึ่งประเด็นด้านการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพเป็นความท้าทายที่สำคัญ ของไทยมาโดยตลอด จากระบบและคุณภาพการศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากรายงานขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ที่ทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน อายุ ๑๕ ปี ทั่วโลก ในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่าน พบว่านักเรียนไทยร้อยละ ๕๙.๕ อยู่ในกลุ่ม ที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และมีนักเรียนไทยเพียงร้อยละ ๐.๑๘ ที่ทำคะแนนได้ในระดับสูงกว่าค่ามาตรฐาน ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างระบบการศึกษาและตลาดแรงงาน และยังไม่มีระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนของประเทศเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนากำลังแรงงาน ที่จะช่วยระบุถึงสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นของงานแต่ละอาชีพซึ่งเป็นสิ่งที่ภาคธุรกิจให้ความสำคัญมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา จึงเป็นข้อจำกัดในการผลิตและยกระดับทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและทิศทางการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศสู่ฐานนวัตกรรม ที่มีแนวโน้มความต้องการทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น อาทิ ความรอบรู้ด้านดิจิทัล การจัดการข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ โค้ดดิ้ง รวมไปถึงทักษะที่เทคโนโลยีไม่สามารถทดแทนได้ โดยเฉพาะทักษะทางพฤติกรรม อาทิ ทักษะมนุษย์ การคิดเชิงวิพากษ์ การทำงานเป็นทีม หรือความคิดสร้างสรรค์

ทั้งนี้ แนวโน้มโครงสร้างประชากรที่คาดว่าจะมีกลุ่มประชากรวัยเรียนลดลง ส่งผลให้การขยายสถานศึกษาในเชิงปริมาณลดความจำเป็นลง และเป็นโอกาสในการยกระดับคุณภาพ ความเสมอภาค และประสิทธิภาพทางการศึกษา หากสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลและ ความแพร่หลายของการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่มากขึ้น ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียน อาทิ การเรียนรู้ทางไกล การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ที่สนับสนุนศักยภาพรายบุคคล ที่จะมียุทธศาสตร์สำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

จากการประเมินภาพรวมของบริบทและสถานะของทุนทางสังคมของประเทศไทย บ่งชี้ให้เห็นว่า ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง เพื่อ **มุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม** ด้วยการกระจายโอกาส สร้างความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง เชิงพื้นที่ และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ โดยการกระจายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและเมือง เพื่อกระจายประโยชน์จากความเจริญทางเศรษฐกิจ กระจายโอกาสเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ และดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนา

เศรษฐกิจและพื้นที่เมือง เพื่อให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ทั้งการเข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน และสวัสดิการทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้มีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรังและป้องกันการส่งต่อความยากจนไปยังลูกหลาน โดยเน้นส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพแก่เด็กและเยาวชนจากครัวเรือนยากจน พร้อมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตให้ทุกคนในสังคมได้รับความคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสมเพียงพอ สามารถหลุดพ้นจาก ความยากจนได้อย่างยั่งยืน ในส่วนของการลดความเหลื่อมล้ำของศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจนั้น ควรมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถแข่งขันได้ และมีการเติบโตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้อย่างเป็นธรรม อาทิ การสนับสนุนทางเทคโนโลยีและกลไกทางการเงินที่เหมาะสมเพื่อให้เข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง การยกระดับมาตรฐานและพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการ การเพิ่มการเข้าถึงบริการและการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ รวมถึง การสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายห่วงโซ่คุณค่า ระดับโลกได้โดยง่าย

๒.๓ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ หากมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไป ทั้งในมิติด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศในพื้นที่ จนส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเสื่อมโทรมลงนั้น อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติในระยะยาวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาที่เน้นผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจจนขาดการคำนึงถึงความยั่งยืนของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและขีดความสามารถของระบบนิเวศที่เพียงพอ และประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร จึงส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติของไทยเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากของเสียและมลพิษทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นความท้าทาย ต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินสถานการณ์ของทุนทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญของประเทศ พบว่า ทรัพยากรป่าไม้ของประเทศไทยมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้อยู่ในช่วงประมาณร้อยละ ๓๑-๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมด จากการปลูกป่าไม้ทดแทนได้ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่สูญเสียไปในแต่ละปี แต่ยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะยาว พบว่าในอดีตการบุกรุกทำลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไทย ทว่าในปัจจุบัน ปัญหาไฟป่าทั้งที่เกิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติและฝีมือมนุษย์ได้กลายมาเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ที่มากที่สุดในประเทศไทย และมีแนวโน้มที่สถานการณ์ไฟป่าจะมีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่นำมาซึ่งภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ภัยคุกคามต่อพื้นที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต

ในส่วนของ *ทรัพยากรน้ำ* ประเทศไทยมีการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งแหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดิน แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการอุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ส่งผลให้มีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งจากการกระทำของมนุษย์และปัจจัยตามธรรมชาติ รวมถึงความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝนในแต่ละปี ทำให้มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ลดลง ส่งผลให้ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี และมีแนวโน้มที่จะรุนแรงยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาน้ำท่วมอย่างสม่ำเสมอ แม้ในระยะที่ผ่านมาจำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เมื่อผนวกกับภาวะการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากขึ้น จะยิ่งส่งผลให้ปัญหาน้ำท่วม เป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตาม ภูมิปัญญาและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีแนวโน้มที่จะช่วยยกระดับการบริหารจัดการน้ำและสร้างโอกาสในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ อาทิ การใช้เทคโนโลยี การผลิตที่ช่วยประหยัดน้ำ การใช้เทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในการบริหารจัดการน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำ รวมทั้งการคาดการณ์สถานการณ์น้ำให้มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

ในขณะที่ *ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง* ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุล ของความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำและการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้านการคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ทำประมง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลของประเทศไทยซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ๒๓ จังหวัด รวมประมาณ ๓,๑๕๑ ตารางกิโลเมตร อยู่ภายใต้ความเสี่ยงจากภัยคุกคามทั้งทางธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ ทั้งการรุกรานพื้นที่ป่าชายเลน การปล่อยของเสียลงสู่ทะเลที่ทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารพิษ สิ่งปฏิกูล และขยะพลาสติก รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่ภาวะโลกร้อน กำลังเป็นภัยต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างมีนัยสำคัญ โดยส่งผลให้แนวปะการังเสียหายตามธรรมชาติ และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทวีความรุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของทุนทางสิ่งแวดล้อมของไทย พบว่า *การจัดการของเสีย* เป็นความท้าทายสำคัญของการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบ การใช้ชีวิตของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ปริมาณขยะในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณขยะระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี แม้จะมีระบบการกำจัดขยะที่ถูกวิธีและมีการนำขยะกลับไปหมุนเวียนใช้ใหม่ก็ตาม โดยในปี ๒๕๖๓ มีขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องหรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพียงร้อยละ ๖๙ ซึ่งยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๖๕ ส่งผลให้มีปริมาณขยะตกค้างจำนวนมากที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้ำ สิ่งมีชีวิตในน้ำ ตลอดจนแหล่งน้ำผิวดินและทะเลในที่สุด ทั้งนี้ สาเหตุของขยะตกค้างมาจากศักยภาพของระบบการจัดการขยะที่ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นตามอัตราการขยายตัวของกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประกอบกับการขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จึงทำให้ไม่สามารถนำขยะไปใช้ประโยชน์ซ้ำได้อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมี ปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่ส่วนใหญ่มาจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิ การเผาขยะหรือวัสดุการเกษตรในที่โล่ง ไอเสียจากรถยนต์ การเผาไหม้จากเครื่องยนต์ดีเซล การ

ปล่อยก๊าซเสียในภาคอุตสาหกรรม รวมถึงภัยธรรมชาติอย่างไฟป่า เป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นและมีปริมาณ เกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมและเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น และปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระยอง ที่ยังคงพบปัญหามลพิษทางอากาศจากการมีค่าเฉลี่ยสารเบนซินในพื้นที่ในระดับสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด มาโดยตลอด นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา

สำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก นั้น ประเทศไทยได้ประกาศเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายหลัง ปี ๒๕๖๓ ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐-๒๕ เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) หรือคิดเป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เกิน ๔๔๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา แม้แนวโน้มปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด แต่ประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าประมาณการ ในปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๑ ไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๑๖ ซึ่งประสบความสำเร็จเหนือเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๗ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พบว่าสัดส่วนของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่มากที่สุดถึงร้อยละ ๗๔ มาจากการใช้พลังงาน ซึ่งมาจากการผลิตไฟฟ้าร้อยละ ๔๒ การคมนาคมขนส่ง ร้อยละ ๒๓ ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างร้อยละ ๒๐ ดังนั้น การผลิตไฟฟ้าและการคมนาคมขนส่ง จะมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากต่อการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทย พร้อมกับการพัฒนาความสามารถในการดูดกลับก๊าซเรือนกระจกของภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีปริมาณการดูดกลับก๊าซเรือนกระจก ๙๑.๑๓ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

อย่างไรก็ดี เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนของประเทศไทย ภายในปี ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุตามเจตจำนงในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕) ตามถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสมัชชาวิสุทธิภาครอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ ประเทศไทยอาจต้องพิจารณาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่มี ความท้าทายยิ่งขึ้น พร้อมทั้งวางยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงถึงร้อยละ ๔๐ หรือคิดเป็นปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่จะปล่อยได้ ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๗๓ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการพิจารณาปรับค่าเป้าหมายย่อย รวมถึงแผนดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะกลางเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ แนวโน้มของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสความตระหนักต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะส่งเสริมให้เกิดอุปสงค์ต่อพลังงานสะอาดเพิ่มขึ้น อันจะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญในการลดก๊าซเรือนกระจกในระยะต่อไปของไทย โดยที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่การใช้พลังงานหมุนเวียนและรถยนต์ไฟฟ้าอย่างเพียงพอเหมาะสม

ดังนั้น แนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไปคือการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากการเน้นผลทางเศรษฐกิจระยะสั้นไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน ซึ่งการพัฒนาประเทศในอนาคตจะไม่สามารถแยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมออกจากการดำเนินกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมได้

อีกต่อไป จึงต้องกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภค เพื่อลดการใช้วัตถุดิบและลดของเสียจากกระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทำลายความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้าควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไปในระยะยาว โดยการส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมไทย บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดของทุกภาคส่วน โดยอาศัยกลไกและมาตรการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการลงทุนสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันให้ภาคการผลิตปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนากลไกสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพออย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากพึ่งพิงการดำรงชีพ จากภาคการเกษตร ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งยังต้องเผชิญความเสียหายจากผลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและกายภาพที่ก่อให้เกิดการทำลายสมดุลของสิ่งแวดล้อม พร้อมกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยคุกคามจากภัยพิบัติทางธรรมชาติยังมีแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ในอนาคต อาจนำมาซึ่งความสูญเสียและผลกระทบต่องานเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมหาศาล เป็นความเสี่ยงของการบริหารจัดการที่ไทยยังมีขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

สถานการณ์วิกฤติไม่เพียงพอ จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขด้วยการจัดการปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกันก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนที่เสี่ยงภัยประกอบการวางแผนส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางธรรมชาติร่วมกัน

๒.๔ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

ภายใต้การดำเนินงานของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยมีความก้าวหน้าในการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งเป็นการพัฒนาทุนทางสถาบันของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ โดยสามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ ได้ดีขึ้น อาทิ การปรับปรุงกระบวนการและรูปแบบการให้บริการสาธารณะในรูปแบบดิจิทัล การพัฒนาระบบสารสนเทศและระบบข้อมูลเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ ทั้งนี้ ยังพบว่าประเทศไทยมีความโดดเด่นใน

การพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลและการอำนวยความสะดวกให้กับภาคธุรกิจ โดยในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ จากองค์การสหประชาชาติ ให้อยู่ในอันดับที่ ๕๗ จากทั้งหมด ๑๙๓ ประเทศ ดีขึ้นจากอันดับที่ ๗๗ ในปี ๒๕๕๙

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงมีอุปสรรคที่ทำให้การพัฒนาประสิทธิภาพของภาครัฐไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร จากรายงานของสถาบันการจัดการนานาชาติที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและประชาชน ต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ แม้ประเทศไทยจะสามารถลดสัดส่วนค่าใช้จ่าย ด้านบุคลากรต่องบประมาณรายจ่ายประจำปีลงได้บ้างแล้ว และมีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีเพิ่มขึ้นก็ตาม โดยข้อจำกัดที่สำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐมาจากปัญหา เชิงโครงสร้างการบริหารงาน ภาครัฐที่มีขนาดใหญ่ มีขั้นตอนกระบวนการตามระเบียบปฏิบัติของระบบราชการ ที่ล้าสมัย ไม่สนับสนุนการทำงาน รัฐบาลดิจิทัลแบบครบวงจร การจัดเก็บและการเชื่อมโยงข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลที่เป็นระบบและบูรณาการ เนื่องจากแต่ละหน่วยงานยึดถือกรอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของตนเป็นหลัก ทั้งยังยึดติดกับบทบาทการเป็นผู้ดำเนินการเองมากกว่าการให้ความร่วมมือสนับสนุน แม้จะมีหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นที่มีขีดความสามารถในการดำเนินงานเดียวกันได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงกว่าก็ตาม ส่งผลให้ภาครัฐมีความซ้ำซ้อนด้านบทบาทภารกิจระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีความแยกส่วนกัน ขาดการแบ่งปันหรือการพัฒนาระบบข้อมูลร่วมกัน การยกเลิกหรือควรวรมหน่วยงานภาครัฐในกรณีที่ภารกิจเดิมหมดความจำเป็นหรือมีความสำคัญลดลงก็เป็นสิ่งที่กระทำได้ยากและใช้เวลานาน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อ การปรับเปลี่ยนภารกิจให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ยังมีกฎระเบียบและกฎหมายที่ล้าสมัยจำนวนมากที่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน ทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจต้องแบกรับต้นทุนจำนวนมหาศาล ทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายจริงและค่าเสียโอกาสในการทำธุรกิจสูงถึง ๑๓๓,๘๑๖ ล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการยกระดับทุนทางสถาบันและการบริหารจัดการภาครัฐ คือ ประเด็นด้าน ความยั่งยืนทางการคลัง ซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีเสถียรภาพทางการคลังที่ดี แต่แนวโน้ม ของการบริหารจัดการทางการคลังของประเทศในระยะยาวยังคงมีความน่าเป็นห่วง จากโครงสร้างงบประมาณรายจ่ายของประเทศ ในช่วงปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓ พบว่าประเทศไทยมีรายจ่ายประจำปีในระดับสูง เฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๘ ทั้งยังมีสัดส่วนค่าใช้จ่าย ด้านบุคลากรเฉลี่ยร้อยละ ๒๑.๑ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในขณะที่มีฐานการจัดเก็บภาษีที่ค่อนข้างแคบ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญ โดยโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัยมากขึ้นจะยิ่งเพิ่มความท้าทายต่อการรักษาความยั่งยืนทางการคลัง เนื่องจากรัฐต้องจัดสรรงบประมาณ ด้านสวัสดิการและด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น ขณะที่จำนวนวัยแรงงานที่ลดลงจะยิ่งมีผลต่อความสามารถในการเติบโตทางเศรษฐกิจและการจัดเก็บรายได้ของภาครัฐ โดยโครงสร้างการจัดเก็บรายได้และบริหารงบประมาณของรัฐที่มีข้อจำกัดนี้เมื่อประกอบกับความเสี่ยง จากสถานการณ์วิกฤติที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประเทศได้อย่างรุนแรง อย่างเช่นผลกระทบจาก การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่ส่งผลให้รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะจัดเก็บรายได้สุทธิได้ต่ำกว่า งบประมาณการเดิม ในขณะที่รัฐต้องดำเนินนโยบายและมาตรการการเงินการคลังจำนวนมากเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ จึงทำให้มีแนวโน้มที่จะมีงบประมาณในการพัฒนาประเทศลดลง

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นด้าน *ความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม* ของประเทศไทยที่น่าเป็นห่วง โดยประเทศไทยได้รับการจัดอันดับความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในสังคมอยู่ในอันดับที่ ๑๒๓ จากทั้งหมด ๑๖๓ ประเทศ ขณะที่ดัชนีความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของโลกแสดงให้เห็นว่า ความมั่นคงทางไซเบอร์ของไทยมีอันดับลดลงจากอันดับที่ ๒๒ ในปี ๒๕๖๐ เป็นอันดับที่ ๔๔ ในปี ๒๕๖๓ จากข้อจำกัดทางศักยภาพของทั้งระดับบุคคลและองค์กรภาครัฐที่พัฒนาทักษะความรู้ความเข้าใจ และสมรรถนะทางดิจิทัลได้ไม่ทันต่อการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ซึ่งเป็นความท้าทายของภาครัฐ ในการลดข้อจำกัดเดิมและเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐต่อไป

ในส่วนกองทุนทางสถาบันในระดับประชาสังคมซึ่งบ่งบอกถึงเสถียรภาพและความเข้มแข็งของสังคมนั้น พบว่า ประเทศไทยมีการพัฒนาเครือข่ายภาคประชาสังคมที่ค่อนข้างเข้มแข็ง มีระดับของการดำเนินงานอาสาสมัครและการช่วยเหลือแบ่งปันที่สูง ซึ่งมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการรับมือกับภาวะวิกฤติต่าง ๆ สะท้อนถึงพลังเชิงบวกทางสังคม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดีของคนไทย อย่างไรก็ตาม ภาคประชาสังคมส่วนใหญ่ยังไม่ได้ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเพียงพอและขาดการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเท่าที่ควร และด้วยความผันแปรของพลวัตทางสังคมที่ความเป็นปัจเจกมีแนวโน้มสูงขึ้น ค่านิยมในสังคม ที่เปลี่ยนไป และความก้าวหน้าของโลกออนไลน์ที่เติบโตแพร่หลายและสื่อสังคมออนไลน์ที่เน้นความรวดเร็ว ในการแพร่กระจายข่าวสารจนมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน นำไปสู่ ความเคลื่อนไหวทางสังคมที่เรียกร้องให้ภาครัฐพัฒนาการดำเนินงานให้โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความไม่สงบในสังคมขึ้นได้ง่ายหากเกิดกระแสสังคมที่ขาดความเชื่อมั่นในรัฐ เกิดเป็นแรงผลักดันให้ภาครัฐต้องยิ่งตระหนักถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการให้สามารถเชื่อมโยงและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นภาคีการพัฒนาขับเคลื่อนประเทศอย่างมีส่วนร่วมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นในรัฐให้กลับคืนมา

การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อส่งเสริมทุนทางสถาบันของประเทศไทยในระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงอยู่ที่การยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมและทันต่อสถานการณ์ โดยเร่งปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานแก่ประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียม มีการเชื่อมโยงจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นได้อย่างมีบูรณาการ และมีธรรมาภิบาล เพื่อรักษาเสถียรภาพทางสังคมและฟื้นฟูความเชื่อมั่นในรัฐ เป็นการเสริมสร้างทุนทางสถาบันของประเทศ ซึ่งการปฏิรูปภาครัฐเป็นประเด็น ทำหน้าที่สำคัญของไทยมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่คนในสังคมส่วนใหญ่มีความตระหนักรู้

ด้านสิทธิมนุษยชน ภาครัฐจึงต้องเร่งพัฒนากลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ร่วมกับ การใช้ข้อมูลและกระบวนการมีส่วนร่วมในการออกแบบนโยบายสาธารณะและการกำกับดูแลการดำเนินงานของรัฐให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่างฉับไว เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยภาครัฐต้องทบทวนบทบาทและกระบวนการทำงาน เน้นการพัฒนาสมรรถนะให้ยึดหยุ่นคล่องตัว เชื่อมโยง และเปิดกว้าง ควบคู่กับการพัฒนาข้อมูล

และบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็วและประหยัด เพื่อให้สามารถให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเท่าทันต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนและทุกภาคส่วน ซึ่งต้องมีการปรับระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล รวมถึงยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัยหมดยุคความจำเป็น พร้อมกับการพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อให้ประเทศไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะ ทันสมัย คล่องตัว และตอบโจทย์ประชาชน สามารถเป็นปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศได้อย่างแท้จริง

๓. วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และหมุดหมายการพัฒนา

๓.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทาย ที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัด ของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า พลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสดังนั้นพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๓.๑.๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๓.๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓.๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและ ผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการ

สาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้าง และเป็นธรรม

๓.๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับ การผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๓.๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๓.๒ หมายเหตุการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้ อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมายเหตุ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญ สูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมายเหตุทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๓.๒.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑	ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
หมายเหตุที่ ๒	ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
หมายเหตุที่ ๓	ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
หมายเหตุที่ ๔	ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
หมายเหตุที่ ๕	ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค
หมายเหตุที่ ๖	ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๓.๒.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุที่ ๗	ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
หมายเหตุที่ ๘	ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓.๒.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๒.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาดังแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปีข้างหน้า โดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า “เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

โดยมุ่งเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานของทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและการบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล โดยมีหมุดหมายการพัฒนา ๓ ด้านประกอบด้วย

๑. Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่

๑.๑ การเกษตรแห่งอนาคต ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้าง ให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม ให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพและสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๑.๒ การค้าการลงทุนแห่งอนาคต พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาคเป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาคขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New engine) ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น ส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่องสร้างการเติบโตในสาขาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ กระจายการลงทุนในจังหวัดต่าง ๆ ตามศักยภาพและความโดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) ส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต เร่งปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

๑.๓ สร้างคุณค่าการท่องเที่ยวแห่งอนาคต สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

๒. Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น ควันของกลุ่ม จังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการและจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติสาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๓. Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชน พื้นที่และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปีข้างหน้า โดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า **“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”** กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุน การผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑	เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	๗.๕
๒	เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวของภูมิภาคที่ตอบสนองต่อความต้องการ	อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	๕
๓	เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๑

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๔. วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย และแนวทางการพัฒนา

“หนองแดงตำบลน่าอยู่ ผู้คนดีมีวัฒนธรรม ก้าวนำด้านเศรษฐกิจ ทุกชีวิตมีสุขและปลอดภัย สุขภาพพลานามัยแข็งแรง”

พันธกิจ (Mission)

พันธกิจ หมายถึง บทบาทหน้าที่หลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการอันจะนำไปสู่การบรรลุการบรรลุวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ในการพัฒนาที่จะให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงได้กำหนดภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ดังนี้

๑. พัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. พัฒนาและปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการให้มีประสิทธิภาพ พร้อมวางระบบผังเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น

๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔. พัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลอดจนความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕. การสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการวางแผนพัฒนา ตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารการปกครองและการบริหารท้องถิ่น

๖. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดี

๕. ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อพัฒนาการคมนาคมขนส่งสินค้าทางด้านการเกษตร สนับสนุนเศรษฐกิจชุมชน ตลอดจนการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค จัดหาน้ำใช้ในครัวเรือน ระบบไฟฟ้าแรงดันต่ำเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนที่ขยายตัวออกจากชุมชนและส่งเสริมการพัฒนาทางด้านการเกษตร สนับสนุนคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มุ่งเน้น การส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้วยการสนับสนุนแนวทางการดำรงชีวิตภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น การสนับสนุนแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุข ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กร กลุ่มและเครือข่ายต่าง ๆ พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาในทุกระดับ การบริหารจัดการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในท้องถิ่น ด้วยการสร้างแหล่งเรียนรู้ ในท้องถิ่น มุ่งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายทางการศึกษาตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กเยาวชนให้มีคุณธรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่ควบคู่กับชุมชนตลอดไป การรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน รวมถึงให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญการการสร้าง เครือข่ายในการรักษาสิ่งแวดล้อม การเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยการสร้าง จิตสำนึกของประชาชนในชุมชน เพื่อการพัฒนาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญภาคการเกษตร ด้วยการสนับสนุน ปัจจัยพื้นฐานการผลิต ปัจจัยที่เอื้อต่อการผลิต จนถึงระดับการตลาด รวมถึงข้อมูลวิชาการด้านการเกษตร มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมแนวความคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเกษตร การนำนวัตกรรมทางการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต ตลอดจนการสร้างเครือข่ายและองค์กรทางการเกษตรในชุมชนเพื่อความ เข้มแข็งของการประกอบอาชีพ และพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะให้มีน้ำใช้ในการเกษตรตลอดปี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหารจัดการองค์กรที่ดี โดยให้ความสำคัญกับการนำหลักธรรมาภิบาล (การบริหารกิจการภาครัฐที่ดี) มาใช้ในการบริหารจัดการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ระดับชุมชน ตลอดจนระดับตำบลพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถพร้อมในการพัฒนา และ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาระหว่างชุมชน หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนตำบลสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน

๖. เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๓.๑ เพื่อพัฒนาการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน รองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น

๓.๒ เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่น ให้ประชาชนมีรายได้หลังฤดูทำ

การเกษตร การรวมกลุ่มการพัฒนาอาชีพของชุมชน

๓.๓ เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำภาคการเกษตรให้สามารถมีน้ำใช้ตลอดการทำการเกษตร

๓.๔ เพื่อส่งเสริมการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการประยุในภาคการเกษตรกรรม

๓.๕ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๓.๖ เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพจิตดี สุขภาพกายดี

๓.๗ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

๓.๘ เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและสร้างจิตสำนึกร่วมอนุรักษ์และรักษาสีสิ่งแวดล้อมของประชาชนในชุมชนระดับครัวเรือน ถึงระดับชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

๓.๙ เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี มุ่งเน้นธรรมาภิบาล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารจัดการขององค์กร

๗. กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชน

๓. พัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ แหล่งน้ำใต้ดิน

๔. ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๖. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน

๗. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานครอบคลุมทุกระดับ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

๘. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๙. พัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่การบริหารภาครัฐที่ดี

๘. ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้

๒. จำนวนแผนงาน/โครงการในการก่อสร้างปรับปรุง ถนน สะพาน ท่อหรือรางระบายน้ำ

๓. ร้อยละของประชาชนที่มีน้ำในการอุปโภคและบริโภค

๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากภาคเกษตรกรรม

๕. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น

๖. ร้อยละของเกษตรกรที่ดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญา

๗. ร้อยละของประชาชนมีสุขภาพดี

๘. จำนวนโครงการ/แผนงาน/กิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างเสริมความเข้มแข็ง

๙. จำนวนโครงการ/แผนงาน/กิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาทางสาธารณสุข

๑๐. ร้อยละของประชาชนผู้มีสิทธิได้รับสวัสดิการ
๑๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเข้าถึงการบริการทางการศึกษา
๑๒. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมเด็ก/เยาวชน/นักเรียน/ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ที่ดีงาม
๑๓. จำนวนแผนงาน/โครงการในการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๑๔. ร้อยละของจำนวนปทุมชนที่ได้รับการรักษ
๑๕. จำนวนโครงการ / แผนงาน/ กิจกรรมในการรักษาสิ่งแวดล้อม
๑๖. ร้อยละของการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชน
๑๗. ร้อยละความพึงพอใจในการรับบริการของประชาชน

๙. คำเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับการบริการระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการเพียงพอและทั่วถึง
๒. ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตและดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ประชาชนได้รับการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ควบคู่กับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล
๖. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ ควบคู่กับการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๐. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของ อปท.

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง กำหนดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่องแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดจุดยืนให้การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เนื่องจากยุทธศาสตร์การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรคำนึงถึงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตามสภาพพื้นที่ของตนตามอำนาจหน้าที่ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ประกอบด้วย ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เน้นการพัฒนาเพิ่มผลิตภาพพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) อุตสาหกรรม การค้าการบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล

๑๑. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพ

การพัฒนาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกได้ข้อมูล

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑.ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	๑.กลุ่มอาชีพที่ประชาชนตั้งขึ้นไม่มีระบบการบริหารจัดการ ๒.ปัญหาผลผลิตต่ำ ๓.บางครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
๒.ปัญหาด้านสังคม	
๒.๑ ด้านครอบครัวและชุมชน	๑.ประชาชนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในชุมชน ๒.บางชุมชนผู้นำชุมชนมีความแตกแยก ๓.ปัญหาอบายมุข
๒.๒ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑.ปัญหาโจรกรรม
๒.๓ ด้านกีฬาและนันทนาการ	๑.สถานที่ออกกำลังกายและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจชุมชนไม่มี
๒.๔ ด้านเยาวชน	๑.ปัญหายาเสพติดระบาดในกลุ่มเยาวชน ๒.เยาวชนยังขาดความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
๓.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	
๓.๑ เส้นทางคมนาคม	๑.ถนนบางสายยังเป็นถนนบุงเบิกและลูกรัง
๓.๒ ระบบสาธารณูปโภค	๑.ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ ๒.ขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภค ๓.ขาดการบริหารจัดการระบบประปา
๔.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	๑.ขาดระบบชลประทาน ๒.แหล่งเก็บน้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง ตื้นเขิน ๓.ขาดระบบการดูแลแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ๔.ไม่มีน้ำเพียงพอต่อการเกษตรในฤดูแล้ง ๕.ขาดทำนบกั้นน้ำ
๕.ปัญหาด้านสาธารณสุข	๑.โรคระบาดและโรคติดต่อต่าง ๆ ๒.สุขภาพอนามัยของประชาชน ๓.ประชาชนขาดความเข้าใจในการดูแลสุขภาพ
๖.ปัญหาด้าน การศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม	
๖.๑ ด้านการศึกษา	๑.สังคมไม่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
๖.๒ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม	๒.เยาวชนไม่สนใจในการศึกษา
	๑.ขาดการรณรงค์ฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี

ปัญหา	สภาพปัญหา
๗.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ๒.ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ๓.ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม
๒.ปัญหาด้านการบริหารจัดการ	๑.ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการ ๒.ขาดการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

การวิเคราะห์ SWOT Analysis

จุดแข็ง

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงมีบุคลากรเพียงพอและโครงสร้างการบริหารสอดคล้องกับภารกิจที่รับผิดชอบ
๒. มีการบริหารงานด้านงบประมาณที่เป็นอิสระ
๓. ในปัจจุบันมีระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการพื้นฐานที่เพียงพอและได้มาตรฐาน
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลมีเครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอต่อการพัฒนาและการให้บริการ
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบอินเทอร์เน็ตที่รวดเร็วและบริหารงานด้านการคลังด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์
๖. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา มุ่งเน้นการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
๗. ผู้บริหารที่มีศักยภาพในการสรรหางบประมาณในการพัฒนาตำบล
๘. ผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งประชาชนให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการ
๙. สภาพพื้นที่ทางกายภาพคุณสมบัติของน้ำเหมาะสำหรับปลูกข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพ
๑๐. ที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลตั้งอยู่ในที่ที่ประชาชนสามารถเดินทางมาติดต่อราชการได้สะดวก
๑๑. ประชาชนในพื้นที่ได้รับการบริการทางการศึกษาทั่วถึง
๑๒. ประชาชนในพื้นที่ได้รับการบริการทางการสาธารณสุขทั่วถึง

จุดอ่อน

๑. วัสดุ และเครื่องมือ บางอย่างขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
๒. การบริหารงานด้านโครงการ กลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกรไม่มีการรวมกลุ่มแบบเข้มแข็ง
๓. บุคลากรยังขาดความรู้และความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงาน
๔. ผู้นำชุมชนบางชุมชนขาดความสามัคคีมีความขัดแย้งทางด้านการเมือง
๕. ประชาชนวัยทำงานยังมีการอพยพเพื่อเข้าไปทำงานในเมืองใหญ่ทำให้เกิดปัญหาสังคมอื่น ๆ ตามมา
๖. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ปัญหายาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น
๘. การจัดเก็บรายได้ยังขาดประสิทธิภาพ รายได้จากองค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองมีปริมาณน้อย

โอกาส

๑. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณสุข เช่น งบประมาณจาก สปสช. งบประมาณจาก สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. หน่วยงานภาครัฐ และ ภาคประชาชน ให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการ
๓. นโยบายการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนสามารถดำเนินงานของชุมชนได้

อุปสรรค

๑. นโยบายรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทำให้การบริหารงานขาดความต่อเนื่องและขาดงบประมาณในการดำเนินการตามนโยบาย
๒. ปัญหาน้ำท่วม ปัญหากล้ง ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๓. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ยากต่อการปฏิบัติงาน
๔. การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลมีแนวโน้มที่จะลดลงเนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ
๕. ปัญหาความขัดแย้งระดับชาติทำให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ
๖. ปัญหาความขัดแย้งทางด้านสังคมระดับชาติ
๗. จำนวนงานที่เพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบันประกอบกับงบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลมีจำนวนจำกัดในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันทำให้ขาดสภาพคล่องในการบริหารจัดการ

จากการวิเคราะห์สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ด้วยเทคนิค SWOT Analysis แล้วทำให้เราทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงมีระบบการบริหารและการจัดการที่ดี มีความเข้มแข็งและยังได้รับความร่วมมือ ร่วมใจในการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ จากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน มีศักยภาพในการทำงาน จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ยังมีโครงการอีกจำนวนมากที่ต้องดำเนินการพัฒนาแต่องค์การบริหารส่วนตำบลมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ/รายได้

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

โอกาส

๑. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณสุข เช่น งบประมาณจาก สปสช. งบประมาณจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. หน่วยงานภาครัฐ และ ภาคประชาชน ให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการ
๓. นโยบายการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนสามารถดำเนินงานของชุมชนได้
๔. นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน
๕. นโยบายการส่งเสริมเศรษฐกิจโดยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

อุปสรรค

๑. ปัญหาน้ำท่วม ปัญหากล้ง ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๒. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ยากต่อการปฏิบัติงาน
๓. ปัญหาปัจจัยและต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรกรรมสูง
๔. ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำ

๕. จำนวนงานที่เพิ่มขึ้นตาม พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบันประกอบกับงบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลมีจำนวนจำกัดในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันทำให้ขาดสภาพคล่องในการบริหารจัดการ

จากการวิเคราะห์สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ด้วยเทคนิค SWOT Analysis แล้วทำให้เราทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง มีระบบการบริหารและจัดการที่ดี มีความเข้มแข็ง และยังได้รับความร่วมมือ ร่วมใจ ในการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ จากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน มีศักยภาพในการทำงาน จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ยังมีโครงการอีกจำนวนมากที่ต้องดำเนินการพัฒนา แต่องค์การบริหารส่วนตำบลมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ/รายได้

๑๒. แผนชุมชน

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๙๑.๔/ว ๘๕๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาท้องถิ่นและจังหวัดแบบบูรณาการ ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกหมู่บ้าน ชุมชน มีการจัดทำแผนชุมชนและพัฒนาคุณภาพแผนชุมชน สำหรับเป็นรากฐานและแนวทางการพัฒนาภายใต้กระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาจังหวัด เป็นการกำหนดอนาคตและกิจการพัฒนาของชุมชนที่เกิดขึ้นจากคนในชุมชนในแต่ละด้าน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสุขภาพอนามัย ด้านอนุรักษ์วัฒนธรรมและด้านอื่น ๆ ซึ่งจะมีอยู่ ๓ แบบ ดังนี้

- ๑) แผนทำเอง
- ๒) แผนขอความร่วมมือ
- ๓) แผนขอรับเงินสนับสนุน

โดยนำปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชนที่จะดำเนินการเองได้พิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนา แต่หากเกินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เสนอปัญหาความต้องการไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดและให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาบรรจุในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามอำนาจหน้าที่ แผนชุมชนจะต้องมีอย่างน้อย ๕๐% ของโครงการหรือแผนทั้งหมดและจะต้องมีการปรับปรุงแผนชุมชนอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โครงการกิจกรรม ปัญหาที่ชุมชนที่เกินศักยภาพมีหลายด้าน ดังนี้

- ๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รางระบายน้ำ ไฟฟ้าส่องสว่าง
- ๒) ด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ เช่น การขุดลอกคูคลอง จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๓) ด้านการเกษตร เช่น การอบรมให้ความรู้ด้านการเกษตร อาชีพต่าง ๆ
- ๔) ด้านเศรษฐกิจการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวและกีฬา เช่น ส่งเสริมกิจกรรมให้มีการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันกีฬา
- ๕) ด้านสังคม/คุณภาพชีวิต เช่น ในชุมชนมีแหล่งมั่วสุม ปัญหายาเสพติด
- ๖) ด้านการเมือง เช่น คนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วม กลุ่มองค์กรยังไม่แข็งแรงพอ
- ๗) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ๘) ด้านการศึกษา เช่น ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาดำเนินการไม่มีความรู้เพียงพอ
- ๙) ด้านสุขภาพชุมชน เช่น ประชาชนส่วนใหญ่เป็นโรคเบาหวาน โรคกระเพาะ โรคอ้วน
- ๑๐) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาฝุ่นละออง กลิ่นเหม็น
- ๑๑) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๑๒) ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ติดตั้งกล้องวงจรปิด การติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ การจัดฝึกอบรม อปพร.

๑๓. แผนเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอฯ เชียงใหม่ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๐๒๓.๑๔/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง การสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่นโดยเฉพาะด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลด้านการเกษตร เช่น ประเภทพืชที่ปลูก ต้นทุน/หน่วยผลผลิต/หน่วย ราคาขาย/หน่วย เป็นต้น ข้อมูลด้านแหล่งน้ำ เช่น ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น โดยจัดทำยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาเพื่อประกอบการสนับสนุน ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น โดยได้เน้นให้ท้องถิ่นแก้ไขปัญหาให้กับชุมชนเกี่ยวกับด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ โดยให้จัดทำเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงจึงต้องประชุมหารือในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้น เพื่อให้ชุมชนได้เสนอโครงการด้านเกษตรและแหล่งน้ำเพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงจะได้นำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ร่วมกับสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ดำเนินการจัดทำแบบสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อมูลปัญหาความต้องการพื้นฐานของประชาชน รวมทั้งข้อมูลในการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ทั้งนี้ให้ท้องถิ่นอำเภอร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำรวจข้อมูลให้ครบในแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งข้อมูลที่ต้องสำรวจมีดังนี้

ส่วนที่ ๑ : ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านชุมชน

ส่วนที่ ๒ : ข้อมูลด้านการเกษตร

ส่วนที่ ๓ : ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ส่วนที่ ๔ : ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ส่วนที่ ๕ : ความต้องการในการทำเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

(๑) ด้านเกษตร

(๒) ด้านแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค

(๓) ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ส่วนที่ ๓

ผลการติดตามและประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่นตามแบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน

ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้กำหนดเครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการติดตามและประเมินผล เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลแผนพัฒนาที่ได้กำหนดขึ้น ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ข้อมูลดังกล่าวเป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ มีความจำเป็นและสำคัญในการนำมาหาค่าและผลของประโยชน์ที่ได้รับจากแผนพัฒนา เป็นแบบสอบถาม แบบวัดคุณภาพแผน แบบติดตามและประเมินผล โครงการสำหรับแผนพัฒนาเพื่อความสะดวกของยุทธศาสตร์และโครงการ แบบตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงาน แบบบันทึกข้อมูล แบบรายงาน เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติและการหาผลสัมฤทธิ์โดยรูปแบบต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือการประเมินผลในเชิงปริมาณ โดยใช้แบบการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators) ดังนี้

๑. ลักษณะของแบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน

เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดผลการปฏิบัติงานหรือประเมินผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถแสดงผลการวัดหรือประเมินผลการวัดในรูปข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อสะท้อนประสิทธิภาพประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นในการพัฒนากิจกรรม โครงการ ตลอดจนกลยุทธ์/แผนงาน ซึ่งตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานจะเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (processes) ผลผลิต (output) และผลกระทบ (impact) อันจะช่วยให้การวิเคราะห์การดำเนินงานที่เกิดขึ้น ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการทำงานต่อไปเงื่อนไขสำคัญของตัวบ่งชี้การปฏิบัติก็คือการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (key stakeholders) ในการกำหนดตัวบ่งชี้ เพราะจะเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมกัน ตลอดจนการใช้ตัวบ่งชี้เหล่านั้นในการดำเนินการช่วยในการตัดสินใจได้ต่อไป การใช้ตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานจะเริ่มจากการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติและแนวทางการประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในบางแผนงานอาจมีการกำหนดระบบเตือนภัยล่วงหน้า (early warning system) เพื่อให้ทราบข้อผิดพลาดจากการดำเนินการที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปตามแนวทางที่ได้วางไว้หรือไม่ หรืออาจมีการประเมินแนวลึก (in - depth evaluation) เพื่อให้ทราบรายละเอียดของข้อมูลที่สำคัญ

๒. ความสำคัญของการใช้แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน

๒.๑ ทำให้ทราบได้ว่าสิ่งที่ได้ดำเนินการไปนั้นมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด สำเร็จหรือไม่สำเร็จเพราะเหตุใดประชาชนที่มาขอรับบริการพอใจหรือไม่

๒.๒ สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ต่อไปในอนาคตผู้ที่ควบคุมดูแลกิจกรรมเหล่านั้นจะหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ทันต่อเหตุการณ์ หรือแม้ว่าเหตุการณ์จะสิ้นสุดแล้วก็ตาม ผลการประเมินตัวชี้วัดที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการปฏิบัติงานในอนาคต เพื่อให้การปฏิบัติงานต่อไปประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๓ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาวิธีการปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีขึ้น

๒.๔ เป็นเครื่องมือในการวัดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการทำงานและใช้เป็นเกณฑ์พิจารณาในการจัดสรรเงินรางวัล (Bonus) แก่ข้าราชการและพนักงานจ้างของส่วนราชการต่าง ๆ โดยคาดหวังว่าจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้ข้าราชการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลตอบแทนที่เป็นธรรม

๓. วัตถุประสงค์ในการใช้แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน

๓.๑ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการจัดทำแผนพัฒนา

๓.๒ เพื่อให้ทราบถึงผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติ

๓.๓ เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบของการดำเนินโครงการ

๔. ขั้นตอนการดำเนินงานตามแบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน

๔.๑ กำหนดตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน

๔.๒ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้

๔.๓ ดำเนินการประเมินตามตัวบ่งชี้

๔.๔ สรุปผลการประเมินตามตัวบ่งชี้

๔.๑ การกำหนดตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน ดังนี้

(๑) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ตัวบ่งชี้ที่ ๑ : ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (๕ คะแนน)

ตัวบ่งชี้ที่ ๒ : คุณภาพแผนพัฒนาท้องถิ่น (๕ คะแนน)

(๓) การนำแผนไปปฏิบัติ

ตัวบ่งชี้ที่ ๓ : การดำเนินโครงการ (๕ คะแนน)

ตัวบ่งชี้ที่ ๔ : ผลกระทบหรือความเสียหายจากการดำเนินโครงการ (๕ คะแนน)

๔.๒ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน ดังนี้

คะแนน ๒๐ คะแนน	= ดีมาก
คะแนน ๑๕ ขึ้นไป	= พอใช้
ต่ำกว่า ๑๐	= ต้องปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ ๓ : ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เกณฑ์ตัวชี้วัด : มีการดำเนินการครบทุกขั้นตอน คะแนนเต็ม ๕ คะแนน

- มีการดำเนินการครบทุกขั้นตอน (๕ ขั้นตอน) ได้ ๕ คะแนน
- มีการดำเนินการ ๓ ขั้นตอน ได้ ๔ คะแนน
- มีการดำเนินการ ๒ ขั้นตอน ได้ ๓ คะแนน
- มีการดำเนินการไม่ถึง ๒ ขั้นตอน ไม่ได้คะแนน

ผลการติดตามและประเมิน		คะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ ๕
ตัวบ่งชี้ที่ ๓ : ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)		
ลำดับ ที่	การดำเนินการ	มีการดำเนินการ (ใส่เครื่องหมาย ✓)
๑	กำหนดสัดส่วนในการจัดประชุมประชาคมตามหนังสือ ตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓
๒	มีผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมท้องถิ่นมากกว่าร้อยละ ๖๐ ของสัดส่วน	✓
๓	มีการกำหนดประเด็นหลักการพัฒนา กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดรวมทั้งวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย	✓
๔	มีการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓
๕	มีการเสนอโครงการจากที่ประชาคมท้องถิ่น	✓
๖	มีการพิจารณาแผนชุมชนที่เกิณศักยภาพมาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓
๗	มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ	✓
๘	มีการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสนับสนุนในการจัดทำร่างแผนพัฒนา	✓
๙	มีการประชุมคณะกรรมการพัฒนาพิจารณาร่างแผนพัฒนา	✓
๑๐	ผู้บริหารประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นได้ทันภายในเดือนมิถุนายน	✓
มีการดำเนินการครบ ๑๐ ขั้นตอน		

ตัวบ่งชี้ที่ ๔ : คุณภาพแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เกณฑ์ตัวชี้วัด : มีการดำเนินการตามประเด็นการพิจารณาการจัดทำแผน คะแนนเต็ม ๕ คะแนน

- ประเด็นการพิจารณา ๑๐๐ คะแนน ได้ ๕ คะแนน
- ประเด็นการพิจารณา ๙๐ - ๙๙ คะแนน ได้ ๔ คะแนน
- ประเด็นการพิจารณา ๘๐ - ๘๙ คะแนน ได้ ๓ คะแนน
- ประเด็นการพิจารณาต่ำกว่า ๘๐ คะแนน ไม่ได้คะแนน

ผลการติดตามและประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่น ตัวบ่งชี้ที่ ๔ : คุณภาพแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)			คะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ ๔
แผนพัฒนา	การติดตามและประเมิน	คะแนนประเมิน	คะแนนที่ได้
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	การติดตามและประเมินผลโครงการ สำหรับแผนพัฒนาเพื่อความสะดวก ของยุทธศาสตร์และโครงการ	๙๘ คะแนน	๔

รายละเอียดผลการติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และโครงการ

ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐	๙
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐	๙
๔. แนวทางการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐	๑๐
๕. โครงการพัฒนาประกอบด้วย	๖๐	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	๕	๕
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	๕	๕
๕.๓ จำนวนวัตถุประสงค์มีความเหมาะสมกับโครงการ	๓	๓
๕.๔ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	๕	๕
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้อง ต่อเนื่องกับระยะเวลาปี (๕ ปี)	๓	๓
๕.๖ งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	๔	๔
๕.๗ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	๕	๕
๕.๘ มีงบประมาณที่ผ่านมา ๓ ปีย้อนหลัง ตามความเป็นจริง	๓	๓
๕.๘ โครงการแต่ละโครงการครอบคลุมระยะเวลา ๕ ปี ทุกโครงการ	๕	๕
๕.๑๐ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	๕	๕
๕.๑๑ ตัวชี้วัด (KPI) วัดได้ถูกต้องตามหลักของการจัดทำโครงการ	๔	๔
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับโครงการ	๕	๕
๕.๑๓ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	๕	๕
๕.๑๔ หน่วยงานรับผิดชอบหลักสอดคล้องกับ แบบ ยท. ๐๓ และ แบบ ยท. ๐๔	๓	๓
รวม	๑๐๐	๙๘

รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ตัวบ่งชี้ที่ ๕ : การดำเนินโครงการ

เกณฑ์การประเมิน : การดำเนินโครงการ คะแนนเต็ม ๕ คะแนน

- ดำเนินการได้มากกว่าร้อยละ ๕๐ ได้ ๕ คะแนน
- ดำเนินการได้มากกว่าร้อยละ ๔๐ ได้ ๔ คะแนน
- ดำเนินการได้ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป ได้ ๓ คะแนน
- ดำเนินการได้ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ ไม่ได้คะแนน

ผลการติดตามและประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๕ : การดำเนินโครงการ			คะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ ๐
การดำเนินการ	จำนวน โครงการ	ร้อยละ	คะแนน
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เฉพาะปี ๒๕๖๗	๑๐๖	-	-
แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗	๙๗	๙๑.๕๐	-
ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๙๗	๙๑.๕๐	-
การดำเนินงานจริง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗	๙๗	๙๑.๕๐	๕

หมายเหตุ : คำนวณร้อยละจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (เฉพาะปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗)

ตัวบ่งชี้ที่ ๖ : ผลกระทบหรือความเสียหายจากการดำเนินโครงการ

เกณฑ์การประเมิน : ผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น คะแนนเต็ม ๕ คะแนน

- ไม่มีผลกระทบ ได้ ๕ คะแนน
- มีผลกระทบ ๑ โครงการ ได้ ๔ คะแนน
- มีผลกระทบ ๒ - ๓ โครงการ ได้ ๓ คะแนน
- มีผลกระทบมากกว่า ๓ โครงการ ไม่ได้คะแนน

ผลการติดตามประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๖ : ผลกระทบหรือความเสียหายจากการดำเนินโครงการ			คะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ ๕
โครงการที่ดำเนินการ	จำนวน โครงการ	ผลกระทบ	
โครงการที่ดำเนินการ	๙๗	ไม่มีผลกระทบ	๕

๔.๔ สรุปผลการประเมินตัวบ่งชี้

ลำดับที่	ตัวบ่งชี้	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	๕	๕
๒	คุณภาพแผนพัฒนาท้องถิ่น	๕	๔
๓	การดำเนินโครงการ	๕	๕
๔	ผลกระทบหรือความเสียหายจากการดำเนินโครงการ	๕	๕
รวมคะแนน		๒๐	๑๙

ข้อคิดเห็น

จากสรุปผลการประเมินตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน คะแนนที่ได้ ๒๐ คะแนน โดยคะแนนที่มีค่าน้อยคือ ตัวบ่งชี้ที่ ๒ การดำเนินโครงการ ได้ ๔ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การดำเนินโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง บรรลุเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงเห็นควรผู้บริหารเร่งรัดการดำเนินโครงการ เนื่องจากในครึ่งปีงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง สามารถดำเนินการได้เพียงร้อยละ ๑๐.๐๐ อาจจะทำให้สิ้นปีงบประมาณองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง จะไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาได้ และอาจทำให้ประชาชนไม่พึงพอใจในการดำเนินงาน เพราะไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ตามความต้องการสูงสุดของประชาชน

แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานรายการ

ชื่อโครงการ :

.....

ผู้รับผิดชอบโครงการ : ชื่อ-สกุลตำแหน่ง

สังกัด : สำนัก/กอง

คำอธิบาย : ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เลือก

ลำดับที่	ประเด็นการประเมิน (ตัวบ่งชี้)	ใช่	ไม่ใช่
๑	เป็นโครงการที่ประชาคมท้องถิ่นเสนอ หรือเห็นชอบ หรือจากแผนชุมชน หรือจากแผนเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) ที่เกินศักยภาพของชุมชน		
๒	เป็นโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๓	สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของ อบต.หนองแดง		
๔	ได้ดำเนินโครงการ		
๕	ดำเนินโครงการตามห้วงเวลาที่กำหนดเอาไว้ในแผนการดำเนินงาน		
๖	งบประมาณเพียงพอในการดำเนินโครงการ		
๗	กลุ่มเป้าหมายร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปได้รับประโยชน์		
๘	การเบิกจ่ายงบประมาณได้ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป		
๙	มีผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นในการดำเนินโครงการ โปรดระบุผลกระทบ		
๑๐	ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป		

ส่วนที่ ๔

ผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามแบบ ๑ - ๓/๑
(แบบอื่น ๆ : ตามคู่มือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่น)
และการติดตามและประเมินคุณภาพแผนพัฒนา

ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้กำหนดเครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลแผนพัฒนาที่ได้กำหนดขึ้น ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ข้อมูลดังกล่าวเป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ มีความจำเป็นและสำคัญในการนำมาหาค่าและผลของประโยชน์ที่ได้รับจากแผนพัฒนา เป็นแบบสอบถาม แบบวัดคุณภาพ แผน แบบติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาเพื่อความสะดวกของยุทธศาสตร์และโครงการ แบบตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงาน แบบบันทึกข้อมูล แบบรายงาน เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ และการหาผลสัมฤทธิ์โดยรูปแบบต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือการประเมินผลในเชิงปริมาณ โดยใช้แบบติดตามและประเมินผลแบบ ๑ - ๓/๑ (แบบอื่น ๆ : ตามคู่มือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น) และการติดตามและประเมินคุณภาพแผนพัฒนาโดยมีรายละเอียดในการติดตามและประเมินผล ดังนี้

การติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณตามแบบ ๑ - ๓/๑
(แบบอื่น ๆ : ตามคู่มือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น)

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำชี้แจง : แบบที่ ๑ เป็นแบบประเมินตนเองในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดย
จะทำการประเมินและรายงานทุก ๆ ครั้ง หลังจากท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นแล้ว
ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง.....

ประเด็นการประเมิน	มีการ ดำเนินการ	ไม่มีการ ดำเนินการ
๑ คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง		
๑.๑ มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓	
๑.๒ มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาฯ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓	
๑.๓ มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	✓	
๑.๔ มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓	
๑.๕ มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓	
๑.๖ มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงร่วมกับ ประชาคมท้องถิ่น และร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓	
๒ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล		
๒.๑ มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของตำบลหนองแดงมาจัดทำฐานข้อมูล	✓	
๒.๒ มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน	✓	
๒.๓ มีการวิเคราะห์ศักยภาพของ (SWOT) เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนา ตำบลหนองแดง	✓	
๒.๔ มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนา อบต.ที่สอดคล้องกับ ศักยภาพของท้องถิ่น	✓	
๒.๕ มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนา อบต.ที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	✓	
๒.๖ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	✓	
๒.๗ มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนา อบต.	✓	
๒.๘ มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	✓	
๒.๙ มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา	✓	
๒.๑๐ มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	✓	
๒.๑๑ มีการจัดทำบัญชีกลุ่มโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓	
๒.๑๒ มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์	✓	

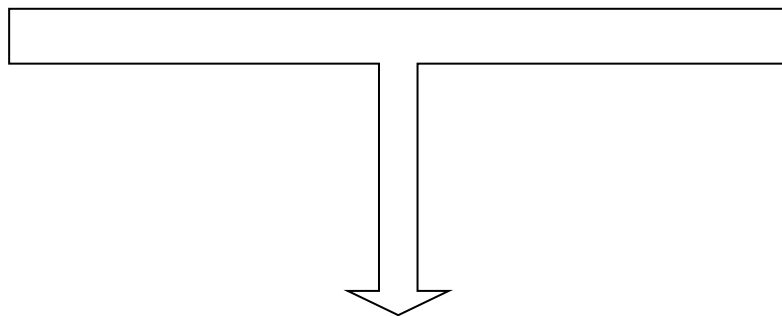
แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

คำชี้แจง : แบบที่ ๒ แบบประเมินตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยมีกำหนดระยะเวลาในการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานทุก ๆ ๓ เดือน (รายไตรมาส) สิ้นสุดโครงการ เดือน ธันวาคม ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

ส่วนที่ ๒ ผลการติดตามผลดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

ผลการติดตามผลดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สรุปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดมหาสารคาม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการ ดำเนินงาน	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการ ดำเนินงาน	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการ ดำเนินงาน	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการ ดำเนินงาน	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการ ดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๔๗	๑๔	๔๑	๑๕						
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๔๐	๓๗	๒๓	๔๔						
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕	๔	๕	๔						
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจ	๒๐	๐	๑๔	-						
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหารการจัดการองค์กรที่ดี	๒๒	๒๐	๒๓	๓๔						
รวมทั้งสิ้น	๑๓๔	๗๕	๑๐๖	๙๗						
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๕๕.๙๗		๙๑.๕๐						

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนา
คำชี้แจง : แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ภายใต้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยมีกำหนด
ระยะเวลาในการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานทุก ๆ ๓ เดือน (รายไตรมาส) สิ้นสุดโครงการเดือน
ธันวาคม ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและโครงการในปงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ยุทธศาสตร์และจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนและจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ใน แผนพัฒนา ท้องถิ่น	บรรจุใน ข้อบัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละ ของโครงการที่ ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๔๑	๑๕	๓๖.๕๘
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒๓	๔๔	๑๙๑.๓๐
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕	๔	๘๐.๐๐
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจ	๑๔	-	๐.๐๐
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหารจัดการองค์กรที่ดี	๒๓	๓๔	๑๔๗.๘๒
รวม	๑๐๖	๙๗	๙๑.๕๐

การติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ

ตามแบบติดตามและประเมินคุณภาพแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการการวัดคุณภาพแผนพัฒนาท้องถิ่น การติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และโครงการ

ดังนั้น เพื่อให้การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง เป็นไปด้วยความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ตามระเบียบและหนังสือสั่งการดังกล่าว คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง จึงได้ดำเนินการวัดคุณภาพยุทธศาสตร์การพัฒนาและการติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และโครงการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. สรุปผลการวัดคุณภาพการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ข้อ ๓๐ (๕) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓ (๕) กำหนดว่า ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี และข้อ ๑๒ (๓) กำหนดว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่นคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการฯ สามารถนำเอาผลการวัดคุณภาพของแผนมาใช้เป็นกรอบหรือแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้ตามความเหมาะสม เพื่อรวบรวมรายงานให้ผู้บริหารทราบ และเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้ดำเนินการวัดคุณภาพการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ดังนี้

การประเมินคุณภาพของแผน
แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๕	๑๕
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๕	๖๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)	(๕)
๓.๗ จุดยืนยุทธศาสตร์	(๕)	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)	(๕)
๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ	(๕)	(๕)
รวม	๑๐๐	๑๐๐

๒. สรุปผลการติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และโครงการ

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และโครงการ ตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และโครงการ โดยสรุปผลติดตามและประเมินผลมีรายละเอียด ดังนี้

สรุปการติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐	๙
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐	๙
๔. ยุทธศาสตร์และแผนงาน	๑๐	๑๐
๕. โครงการพัฒนาประกอบด้วย	๖๐	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	๕	๕
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	๕	๕
๕.๓ จำนวนวัตถุประสงค์มีความเหมาะสมกับโครงการ	๕	๕
๕.๔ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	๕	๕
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒)	๕	๕
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	๕	๕
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	๕	๕
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	๕	๕
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	๕	๕
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	๕	๕
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	๕	๕
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	๕	๕
รวม	๑๐๐	๙๘

ส่วนที่ ๕

ผลการติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ประกอบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัยสามารถตอบสนองความต้องการประชาชน เพื่อให้การดำเนินงานมุ่งสู่เป้าหมายดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ริเริ่มโครงการระบบสารสนเทศการบริหารจัดการเพื่อการวางแผนและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-Plan) ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ภายใต้แนวคิดการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและติดตามประเมินผลการบริหารงาน ทั้งนี้ได้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องถึงปัจจุบัน

เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นไปด้วยความถูกต้องและบรรลุเป้าหมายตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยและข้อสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง จึงได้ดำเนินการนำเข้าข้อมูลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ในระบบ e-plan และได้นำข้อมูลในระบบอีแพลนดังกล่าวมาใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนครั้งนี้ รายละเอียดตามรายงานสรุปผลการดำเนินงาน ดังนี้

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน e-plan ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(www.dla.go.th)

ประกาศ อบต.หนองแดง

เรื่อง การรายงานผลการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา 253 กำหนดให้ อปท.สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น เปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ รวมตลอดทั้ง มีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ 30 (5) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการ พัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ ในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้อง ปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ดังนั้นเพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อบต.หนองแดง จึงขอประกาศผลการดำเนินงานการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผลการดำเนินงาน รวมทั้งการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มา เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการอบต.หนองแดง ดังนี้

ก. วิสัยทัศน์ ของ อบต.หนองแดง

หนองแดงตำบลน่าอยู่ ผู้คนดีมีวัฒนธรรม ก้าวนำด้านเศรษฐกิจ ทุกชีวิตมีสุขและปลอดภัย สุขภาพพลานามัยแข็งแรง

ข. พันธกิจ ของ อบต.หนองแดง

ค. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของอบต.หนองแดงได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์ไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมืองการบริหารการจัดการองค์การที่ดี

จ. การวางแผน

อบต.หนองแดง ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนา 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย โดยผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การจัดเวทีประชาคม การประชุมกรรมการชุมชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ก่อนนำมาจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาพื้นที่ ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนา 5 ปี ต่อไป

อบต.หนองแดง ได้ประกาศใช้แผนพัฒนา 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) โดยได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนา 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

ยุทธศาสตร์	2566		2567		2568		2569		2570	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	97	53,458,649.00	70	47,045,965.00	92	59,464,017.00	110	58,051,483.00	70	39,966,480.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสังคม	85	14,735,000.00	83	14,065,000.00	88	15,395,000.00	88	17,115,000.00	81	12,865,000.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	13	635,000.00	14	785,000.00	15	2,135,000.00	14	735,000.00	13	635,000.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจ	14	960,000.00	13	660,000.00	15	910,000.00	14	910,000.00	13	660,000.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมืองการบริหารการจัดการองค์การที่ดี	24	7,295,000.00	24	1,795,000.00	24	1,395,000.00	23	1,295,000.00	23	1,395,000.00
รวม	233	77,083,649.00	204	64,350,965.00	234	79,299,017.00	249	78,106,483.00	200	55,521,480.00

จ. การจัดทำงบประมาณ

ผู้บริหาร อบต.หนองแดง ได้ประกาศใช้ข้อมูลถึงงบประมาณ โดยมีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อมูลถึงงบประมาณ จำนวน 0 โครงการ งบประมาณ 0.00 บาท สามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	โครงการ	งบประมาณตามข้อบัญญัติ
ไม่พบข้อมูล		

รายละเอียดโครงการในข้อมูลถึงงบประมาณ อบต.หนองแดง มีดังนี้

ยุทธศาสตร์	โครงการ	งบตามข้อบัญญัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	วัตถุประสงค์	ผลผลิต
ไม่พบข้อมูล					

จ. การใช้จ่ายงบประมาณ

อบต.หนองแดง มีการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติถึงงบประมาณ โดยได้มีการก่อหนี้ผูกพัน/ ลงนามในสัญญา รวม 0 โครงการ จำนวนเงิน 0.00 บาท มีการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน 0 โครงการ จำนวนเงิน 0.00 ล้านบาท สามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	โครงการ	การก่อหนี้ผูกพัน/ ลงนามในสัญญา	โครงการ	การเบิกจ่ายงบประมาณ
ไม่พบข้อมูล				

รายละเอียดโครงการในข้อบัญญัติงบประมาณอบต.หนองแดง ที่มีการก่อหนี้ผูกพัน/ลงนามในสัญญา มีดังนี้

ยุทธศาสตร์	ชื่อโครงการตามแผน	งบตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ	ลงนามสัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
ไม่พบข้อมูล					

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี 2568

อบต.หนองแดง นาเชือก จ.มหาสารคาม

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการทั้งหมด		อนุมัติงบประมาณ		ลงนามสัญญา		เบิกจ่าย	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	92	59,464,017.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสังคม	88	15,395,000.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการบริการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	15	2,135,000.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจ	15	910,000.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการจัดการองค์กรที่ดี	24	1,395,000.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	234	79,299,017.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

ข. ผลการดำเนินงาน

อบต.หนองแดง ได้ดำเนินการโครงการตามเทศบัญญัติงบประมาณ ปี 2568 ในเขตพื้นที่ โดยได้รับความร่วมมือ การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่ตลอดจนโครงการต่างๆ ประสบผลสำเร็จด้วยดี ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทั้งในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

อปท. ใสข้อมูลผลการดำเนินการ เช่น แผนภูมิ ตาราง กราฟเปรียบเทียบ รูปถ่าย ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน หรือ ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านอื่น ๆ

ข. คณะกรรมการ

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

ชื่อ	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์	เบอร์มือถือ	email
นางอรุณ ทบบัณฑิต	ประธานกรรมการ	043989519	0829933112	
นายปัญญา ภูครองตา	ผู้ช่วยเลขานุการ	043989519	0871589087	

ชื่อ	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์	เบอร์มือถือ	email
นางลำลี นาชัยสินธุ์	กรรมการ	043989519	0967421458	
นายสัมฤทธิ์ หลงสิม	กรรมการ	043989519	0983369707	
นายประวัน สีสว่าง	กรรมการ	043989519	0612280065	
นายประนุช แก้วพิกุล	กรรมการ	043989519	0912556259	
นางแอม พรหมเสน	กรรมการ	043989519	0634287923	
นายปรัชญา ปาปะตั้ง	กรรมการ	043989519		
ร้อยเอก สุริยา แสงจำปา	กรรมการ	043989519	0862537797	
นางละออง ยศคำลือ	กรรมการ	043989519	0993830280	
นายทองอินทร์ คำนาโฮม	กรรมการ	043989519	0934519486	
นายวีระยุทธ ขันดี	กรรมการ	043989519	0959640968	
นางไพรัตน์ ตีสอน	กรรมการ	043989519	0610452109	
พันจ่าเอก เมธี เหล่าศรี	ผู้ช่วยเลขานุการ	043989519	0909462699	
นายสุริยันต์ เจริญสว่าง	กรรมการ	043989519		
นายไพโรจน์ สุทธิศาสตร์	กรรมการ	043989519	0801785257	
นางอรัญญา บุญฤ	กรรมการ	043989519	0868950229	
นายเชวศักย์ รัตนรักษ์	กรรมการ/เลขานุการ	043989519	0626465995	
นายไพชยนต์ จินนะรักษ์	กรรมการ	043989519		
นางนุพพา เทียบฤทธิ์	กรรมการ	043989519	0949014703	

2. คณะกรรมการติดตามแผน

ชื่อ	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์	เบอร์มือถือ	email
นายสง่า สีแพน	กรรมการ	043989519	0952358704	
นายประดิษฐ์ ชาติ	กรรมการ	043989519	0958126171	
นายปัญญา ภูครองตา	กรรมการ	043989519	0871589087	
นางศิริภรณ์ อุดการุณ	กรรมการ	043989519	0621582478	
นายวีระยุทธ ขันดี	กรรมการ	043989519	0959640968	
นายสังคม นาชัยสินธุ์	กรรมการ	043989519	0986065545	
นางไพรัตน์ ตีสอน	กรรมการ	043989519	0610452109	
นางสาวปณิดา ประพาลา	กรรมการ	043989519	0988920743	
นางวิสุดา วัริยะกุล	กรรมการ	043989519		
นายทรงศักดิ์ นันทแสน	กรรมการ	043989519		
นายณัฐวุฒิ บุญมาศ	กรรมการ	043989519	0817491240	

3. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ชื่อ	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์	เบอร์มือถือ	email
นายเชวงศักดิ์ รัตนรักษ์	ประธานกรรมการ	043989519	0626465995	
นายณัฐวุฒิ บุญมาศ	กรรมการ	043989519	0817491240	
นายเพด็จชัย เทียมจันทร์	กรรมการ	043989519	0847946440	
นายจอน ประจวบกลาง	กรรมการ	043989519	0983030467	
พันจ่าเอก เมธี เหล่าศรี	ผู้ช่วยเลขานุการ	043989519	0909462699	
นายวิทยา นนทะคำจันทร์	กรรมการ	043989519	0826562553	
นางสาวบุญทริกา ทรงอาจ	กรรมการ	043989519	0878184500	
นางเบญจพร คำสา	กรรมการ	043989519		

ทั้งนี้ หากประชาชนทุกท่านหรือหน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีข้อสงสัยหรือมีความประสงค์จะเสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การบริหารงานของอบต.หนองแดงทราบ เพื่อจะได้พิจารณาการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินการ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ในระยะต่อไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2567

(_____)

นายก อบต.หนองแดง

ข้อมูล ณ 18/11/2567

ส่วนที่ ๖

ผลการติดตามและประเมินผลทรัพย์สิน

กรรมวิธีการติดตามและประเมินผล คือจะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นการตรวจดูเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่าง ๆ มีอยู่จริงหรือไม่ สภาพของทรัพย์สินนั้นเป็นเช่นไร รวมทั้ง ถนนรางระบายน้ำ หนอง คลอง สระ สวนสาธารณะ เป็นต้น วิธีการติดตามและประเมินผลเช่นนี้ต้องมีการเก็บ วิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้มีการดำเนินการติดตามและประเมินผลทรัพย์สินของ อบต. ดังนี้

๑. ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๑.๑ ที่ดิน

➤ ผลการติดตามและประเมินผล

- อยู่ระหว่างการติดตามหาข้อมูล (ที่ดินสาธารณะประโยชน์)

๑.๒ สิ่งก่อสร้าง

➤ ผลการติดตามและประเมินผล

- อยู่ระหว่างการติดตามหาข้อมูล (สิ่งก่อสร้าง)

๒. ครุภัณฑ์

๒.๑ ครุภัณฑ์สำนักงาน

(๑) เก้าอี้ผู้บริหาร	จำนวน ๒ ตัว
(๒) โต๊ะทำงาน	จำนวน ๑๖ ตัว
(๓) เก้าอี้พักคอย	จำนวน ๒ ตัว
(๔) เก้าอี้โครงขาเหล็กชุบโครเมียม	จำนวน ๑ ตัว
(๕) เก้าอี้พลาสติก	จำนวน ๑๕๔ ตัว
(๖) โต๊ะทำงานระดับ ๓	จำนวน ๑๐ ตัว
(๗) โต๊ะประชุมขนาด ๑๒ คน	จำนวน ๑ โต๊ะ
(๘) โต๊ะพร้อมเก้าอี้	จำนวน ๑ ชุด
(๙) โต๊ะทำงานระดับ ๑-๒	จำนวน ๓ ชุด
(๑๐) ชุดรับแขก	จำนวน ๔ ชุด
(๑๑) โต๊ะผู้บริหาร	จำนวน ๑ ชุด
(๑๒) โต๊ะทำงานระดับ ๗	จำนวน ๑ โต๊ะ

(๑๓) โต๊ะพับหน้าเหล็ก ๗๕	จำนวน ๑ โต๊ะ
(๑๔) โต๊ะพับหน้าเหล็ก ๔๕	จำนวน ๑ โต๊ะ
(๑๕) โต๊ะพับ (หน้าไฟเบอร์กลาส)	จำนวน ๑๔ โต๊ะ
(๑๖) โต๊ะประชุม	จำนวน ๒ โต๊ะ
(๑๗) ตู้เหล็ก ๔ ลั่นชัก	จำนวน ๖ ตู้
(๑๘) ตู้เหล็ก ๑๕ ลั่นชัก	จำนวน ๗ ตู้
(๑๙) เครื่องพิมพ์ดีด	จำนวน ๑ เครื่อง
(๒๐) ตู้เก็บเอกสารแบบ ๒ บานเปิด	จำนวน ๑๔ ตู้
(๒๐) ตู้เก็บเอกสารชนิด ๒ ชั้น ๒ บานเลื่อน	จำนวน ๖ ตู้
(๒๑) ตู้นิรภัย	จำนวน ๑ ตู้
(๒๒) ตู้เอกสาร	จำนวน ๔ ตู้
(๒๓) พัดลมอุตสาหกรรม	จำนวน ๕ ตัว
(๒๔) พัดลม โคจร	จำนวน ๑ ตัว
(๒๕) พัดลมแขวนเพดาน	จำนวน ๑๒ ตัว
(๒๖) พัดลมตั้งพื้น	จำนวน ๙ ตัว
(๒๗) ถังเก็บน้ำ	จำนวน ๑ ถัง
(๒๘) ถังน้ำไฟเบอร์กลาส	จำนวน ๒ ถัง
(๒๙) ถังน้ำพลาสติกโพลีเอทิลีน	จำนวน ๑ ถัง
(๓๐) กระบองไม้	จำนวน ๑ อัน
(๓๑) เครื่องพิมพ์	จำนวน ๒ เครื่อง
(๓๒) โฟเดียม	จำนวน ๓ ตัว
(๓๔) เครื่องปรับอากาศ	จำนวน ๑๘ เครื่อง
(๓๕) เสื้อสะท้อนแสง	จำนวน ๑ ตัว
(๓๖) กระบองไฟ	จำนวน ๒ อัน
(๓๗) ถังน้ำร้อน	จำนวน ๑ ตัว
(๓๘) ถังพลาสติก	จำนวน ๑ ตัว
(๓๙) ชุ้มเฉลิมพระเกียรติ	จำนวน ๒ ชุ้ม
(๔๐) เครื่องฉีดน้ำแรงดัน	จำนวน ๑ เครื่อง
(๔๑) ชั้นวางของ	จำนวน ๒ ชุด
(๔๒) เต็นท์	จำนวน ๓ เต็นท์
(๔๓) เครื่องทำน้ำเย็น	จำนวน ๒ เครื่อง
(๔๔) ป้ายหยุดตรวจ	จำนวน ๑ ป้าย
(๔๕) โต๊ะหมู่	จำนวน ๒ โต๊ะ
(๔๖) เก้าอี้ทำงาน	จำนวน ๒๑ ตัว

(๔๗) เครื่องถ่ายภาพเอกสาร	จำนวน ๑ เครื่อง
(๔๘) แผงกันจรรยา	จำนวน ๑ แผง
(๔๙) PC CAMCRA USB	จำนวน ๑ อัน
(๕๐) Crcstive Lpceket	จำนวน ๑ อัน
(๕๑) โต๊ะคอมพิวเตอร์	จำนวน ๑ โต๊ะ
๒.๓ ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	
(๑) รถยนต์	จำนวน ๑ คัน
(๒) รถจักรยานยนต์	จำนวน ๑ คัน
(รถพยาบาลฉุกเฉิน)	จำนวน ๑ คัน
๒.๔ ครุภัณฑ์การเกษตร	
(๔) เครื่องพ่นหมอกควัน	จำนวน 5 เครื่อง
(๖) ตู้ควบคุมระบบ ประปาหมู่บ้าน	จำนวน 2 ตู้
(๗) เครื่องสูบน้ำ	จำนวน ๓ เครื่อง
(๘) ซัมเมอร์ส ๒ แรง	จำนวน ๑ ชุด
(๙) ซัมเมอร์ส ๑.๕ แรง	จำนวน ๒ ชุด
๒.๕ ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	
(๑) เหล็กกระทุ้ง	จำนวน ๑ อัน
(๒) แบบทดสอบลูกปูน	จำนวน ๑ อัน
(๓) รีรอยอักษรไทย	จำนวน ๑ เครื่อง
(๔) Slump test	จำนวน ๑ อัน
(๕) แบบหล่อคอนกรีต	จำนวน ๑ เครื่อง
(๖) เวอร์เนียร์คาร์ลิปเปอร์	จำนวน ๑ เครื่อง
(๗) เหล็ก C 150x50x20x3.2 มม.	จำนวน ๑ ชุด
๒.๖ ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	
(๑) วิทยุมือถือเคลื่อนที่ (ตัวลูก)	จำนวน ๑ ตัว
(๒) ลำโพง	จำนวน ๔ ชุด
(๓) ตู้ลำโพงขนาด ๑๕ นิ้ว	จำนวน ๑ ตู้
(๔) สาย VFF	จำนวน ๓ ม้วน
(๕) เครื่องเสียงเคลื่อนที่	จำนวน ๑ ตัว
(๖) เครื่องขยายเสียง	จำนวน ๙ ชุด
(๗) เครื่องเสียงขยายอเนกประสงค์แบบมีคันชักลาก	จำนวน ๑ ชุด
(๘) วิทยุมือถือเคลื่อนที่ (ตัวแม่)	จำนวน ๑ เครื่อง
(๙) Powered mixer	จำนวน ๑ ชุด
(๑๐) ไมโครโฟน	จำนวน ๒ ตัว

(๑๑) ลำโพงพร้อมขาตั้ง	จำนวน ๑ ตัว
(๑๒) จานรับสัญญาณดาวเทียม	จำนวน ๑ จาน
(๑๓) ตู้แร็ค	จำนวน ๑ ตู้
(๑๔) เส้าไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างแบบโซล่าเซลล์	จำนวน ๒๐ ต้น

๒.๗ ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่

(๑) เครื่องมัลติมีเดีย โปรเจคเตอร์พร้อมจอ	จำนวน ๒ เครื่อง
(๒) กล้องถ่ายรูป	จำนวน ๒ กล้อง
(๓) ป้ายโฆษณา	จำนวน ๑ ป้าย
(๔) ทีวีสี LED แบบSmart Tv	จำนวน ๒ เครื่อง

๒.๘ ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว

(๑) เตาอบไฟฟ้า	จำนวน ๑ เครื่อง
(๒) เตาแก๊สแบบหัวแรงพร้อมอุปกรณ์	จำนวน ๑ ชุด
(๓) เครื่องทำน้ำเย็น	จำนวน ๑ เครื่อง
(๔) ตู้เย็น	จำนวน ๒ ตู้

๒.๙ ครุภัณฑ์อื่น

(๑) ปัมบาดาล	จำนวน ๑ เครื่อง
--------------	-----------------

๒.๑๐ ครุภัณฑ์เครื่องดับเพลิง

(๑) ถังดับเพลิง	จำนวน ๒ ถัง
(๒) ถังดับเพลิงเคมีขนาด ๑๕ ปอนด์	จำนวน ๕๐ ถัง

๒.๑๑ ครุภัณฑ์สำรวจ

(๑) เทปวัดระยะ	จำนวน ๑ ชุด
(๒) กล้องสำรวจ	จำนวน ๑ หลัง

๒.๑๒ ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์

(๑) เครื่องคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก	จำนวน ๓ ชุด
(๒) เครื่องพิมพ์คอมพิวเตอร์	จำนวน ๗ เครื่อง
(๓) เครื่องพิมพ์เลเซอร์หรือชนิด LED สี แบบNetwork	จำนวน ๒ เครื่อง
(๔) เครื่องพิมพ์แบบต่างๆ เช่น Dot Matrix Printer, Line Printer, Ink Jet	จำนวน ๑๕ เครื่อง
(๕) มอนิเตอร์	จำนวน ๓ เครื่อง
(๖) เครื่องพิมพ์เลเซอร์	จำนวน ๑ เครื่อง
(๗) กล้องวงจรปิด	จำนวน ๑ ตัว
(๘) อุปกรณ์อ่านบัตรแบบเนกประสงค์	จำนวน ๔ เครื่อง
(๙) เครื่องสแกนเนอร์	จำนวน ๑ เครื่อง
(๑๐) เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับประมวลผลแบบที่ ๑	จำนวน ๑๖ เครื่อง

(๑๑) เครื่องพิมพ์เช็ค

จำนวน ๑ เครื่อง

➤ ผลการติดตามและประเมินผล

ครุภัณฑ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ที่ปรากฏข้างต้นนั้น สามารถใช้งานได้ปกติ การตรวจสอบครุภัณฑ์ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของพัสดุ โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ดังนี้

คณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ ดังนี้

(๑) นายเกียรติยศ	แก้วโพธิ์	นักทรัพยากรบุคคล	ประธานกรรมการ
(๒) นางสาวฐานันท์	ชัยบาล	นักวิชาการสาธารณสุข	กรรมการ
(๓) นางสาวอมรรัตน์	พิมพ์สำราญ	นักพัฒนาชุมชน	กรรมการ

๓. วัสดุ

วัสดุที่จำเป็นจะต้องจัดซื้อเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นสิ่งของโดยสภาพไม่คงทนถาวร หรือตามปกติมีอายุการใช้งานไม่ยืนนาน สิ้นเปลือง หดไป หรือเปลี่ยนสภาพไปในระยะเวลาอันสั้น โดยรายละเอียดดังนี้

- ๓.๑ วัสดุสำนักงาน เช่น กระดาษ หมึก ดินสอ
- ๓.๒ วัสดุไฟฟ้าและวิทยุ เช่น สายไฟฟ้า หลอดไฟฟ้า ปลั๊กไฟฟ้า
- ๓.๓ วัสดุงานบ้านงานครัว เช่น ไม้กวาด น้ำยาทำความสะอาดพื้น แก้วน้ำ
- ๓.๔ วัสดุก่อสร้าง เช่น ทราย สี ตะปู สังกะสี
- ๓.๕ วัสดุยานพาหนะและขนส่ง เช่น แบตเตอรี่ กระจกโค้ง สัญญาณไฟกระพริบ
- ๓.๖ วัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น เช่น น้ำมันเบนซิน แก๊สหุงต้ม น้ำมันเครื่อง
- ๓.๗ วัสดุวิทยาศาสตร์ เช่น สารส้ม คลอรีน ออกซิเจน
- ๓.๘ วัสดุการเกษตร เช่น สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ พันธุ์พืช ปุ๋ย
- ๓.๙ วัสดุโฆษณาและเผยแพร่ เช่น ป้ายไว้นิล
- ๓.๑๐ วัสดุเครื่องแต่งกาย เช่น ชุด อปพร.
- ๓.๑๑ วัสดุกีฬา เช่น ลูกฟุตบอล ลูกเบตอง ลูกวอลเลย์บอล ตาข่ายวอลเลย์บอล
- ๓.๑๒ วัสดุคอมพิวเตอร์ เช่น แผ่น CD แฟลตไดร์
- ๓.๑๓ วัสดุการศึกษา เช่น ของเล่นเด็ก เครื่องเล่นพลาสติก สื่อการศึกษา
- ๓.๑๔ วัสดุเครื่องดับเพลิง เช่น ถังดับเพลิง

➤ ผลการติดตามและประเมินผล

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้ดำเนินการจัดซื้อวัสดุดังกล่าว ซึ่งมีวัสดุประเภทคงทนและวัสดุที่ใช้แล้วสิ้นเปลืองหมดไป การจัดซื้อวัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง มีกรรมการในการตรวจรับวัสดุ และมีผู้รับผิดชอบในการควบคุมการเบิกจ่ายวัสดุ สามารถตรวจสอบได้การเบิกจ่ายได้ วัสดุคงเหลือเป็นปัจจุบันและถูกต้อง ไม่ปรากฏว่ามีวัสดุหายไปโดยไม่มีผู้รับผิดชอบ วัสดุที่เบิกได้นำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

ส่วนที่ ๗

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา จะต้องมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมท้องถิ่น ในระดับชุมชนและทั้งในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรวมทั้ง ตำบล อำเภอ เนื่องจากในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงนั้นมีหมู่บ้านที่บางส่วนและหรือส่วนใหญ่อยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง และเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับ สภาพแวดล้อมภายใต้สังคมที่เป็นทั้งระบบเปิดมากกว่าระบบปิดในปัจจุบัน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน โดยผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมมีดังนี้

๑. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

เป็นการตรวจสอบ ประเมินและกรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อ ท้องถิ่น เช่น สภาพเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง กฎหมาย สังคม สิ่งแวดล้อม วิเคราะห์เพื่อให้เกิดการ บูรณาการ (integration) ร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ การวิเคราะห์สภาพภายนอก นี้ เป็นการระบุถึงโอกาสและอุปสรรคที่จะต้องดำเนินการและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ ดังนี้

๑.๑ โอกาส (O : Opportunity)

(๑) มีองค์ภาครัฐอยู่ใกล้พื้นที่ เช่น อำเภอ เกษตรอำเภอ ปศุสัตว์อำเภอ ศูนย์ประสานงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงพยาบาล สาธารณสุขอำเภอ เป็นต้น

(๒) มีองค์การรัฐวิสาหกิจในพื้นที่

(๓) มีสถานศึกษาระดับประถมในพื้นที่

(๔) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ

(๕) มีระบบบริการพื้นฐานจากหน่วยงานเอกชนและรัฐวิสาหกิจ ดังนี้

โทรศัพท์/อินเทอร์เน็ต TOT CAT AIS DTAC TURE เป็นต้น

(๖) ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่น โครงการละ ๕ ล้าน หมู่บ้านละ ๒ แสน

๑.๒ อุปสรรค (T : Threat)

(๑) อยู่ไกลจากจังหวัด ทำให้ใช้เวลานานในการติดต่อกับจังหวัด

(๒) บริการทางภาครัฐหลายอย่างยังเข้าไม่ถึง

(๓) มีปัญหาการพัฒนาบริเวณคาบเกี่ยวระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับองค์การบริหารส่วน ตำบลหนองแดง เช่น คลองส่งน้ำ ถนน ยังไม่สามารถดำเนินการได้เป็นต้น

(๔) ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่าง ๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อบต.ตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล

๒. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

เป็นการตรวจสอบ ประเมินและกรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ปัจจัยใดเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะแสวงหาโอกาสพัฒนาและหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งการติดตามและประเมินผลโดยกำหนดให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยคณะกรรมการได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยวิเคราะห์ ตรวจสอบ ติดตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อวิเคราะห์ถึงจุดแข็งและจุดอ่อน โอกาส ข้อจำกัด ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังนี้

๒.๑ จุดแข็ง (S : Strength)

- (๑) ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (๒) ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- (๓) ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๔) มีแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรม ๒๒ แห่ง
- (๕) ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อยมันสำปะหลัง และเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- (๖) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๔ แห่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง
- (๗) มีการประสานความร่วมมือระหว่าง อบต.กับส่วนราชการในพื้นที่
- (๘) มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหาด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ
- (๙) มีการจัดตั้งชุมชน ๑๐ ชุมชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประกอบด้วย ตัวแทนของประชาชนในชุมชนเป็นคณะกรรมการ ชุมชนละ ๙ คน
- (๑๐) ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๑๑) มีระบบประปาทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- (๑๒) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- (๑๓) มีวัด ๙ แห่ง
- (๑๔) ชุมชนในเขต อบต.หนองแดง มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- (๑๕) มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น การออมเงินสัจจะ ธนาคารข้าว ฯลฯ
- (๑๖) มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กองทุนเงินสาธารณสุขมูลฐานชุมชน

๒.๒ จุดอ่อน (W : Weakness)

- (๑) คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองหลวงและต่างประเทศ

- รายได้
- (๒) ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้อีก
 - (๓) ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
 - (๔) อบต.หนองแดง เป็นชุมชนที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ข้าวของราคาแพง เพราะต้องนำมาจากแหล่งอื่นหรือในเมืองใหญ่ จึงมีการบวกราคาค่าขนส่งเข้าไปอีก เช่น น้ำมัน เสื้อผ้า นุ่งห่ม ฯลฯ
 - (๕) ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ
 - (๖) ขาดสถานศึกษาระดับฝึกออาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอกฤดูกาล
 - (๗) ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่
 - (๘) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ ประกอบกับเครื่องมือไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณจำกัด
 - (๙) ไม่มีตลาดสด

ส่วนที่ ๘

สรุปรายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๗

๑. ผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑.๑ กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้อง สรุปได้ดังนี้

(๑) ตัวบ่งชี้ที่ ๓ : ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้ ๕ คะแนนเต็ม โดยมีการดำเนินการครบทุกขั้นตอน (รายละเอียดดูส่วนที่ ๓ หน้า ๔๖)

๑.๒ ผลการประเมินคุณภาพแผน สรุปได้ดังนี้

(๑) ตัวบ่งชี้ที่ ๔ : คุณภาพแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้ ๔ คะแนน (รายละเอียดดูส่วนที่ ๓ หน้า ๔๗)

๑.๓ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๑) แบบที่ ๓/๑ : แบบประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนา (รายละเอียดดูส่วนที่ ๔ หน้า ๔๖) โดยสรุปได้ดังนี้

- โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๐๖ โครงการ
- โครงการที่บรรจุในข้อบัญญัติ จำนวน ๙๗ โครงการ
- คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๕๐ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น

(๒) ตัวบ่งชี้ที่ ๕ : การดำเนินโครงการ (รายละเอียดดูส่วนที่ ๓ หน้า ๔๘)

(๓) ผลการติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan : รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๖๗ (รายละเอียดดูส่วนที่ ๕ หน้า ๔๘)

- โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๐๖ โครงการ
- สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๙๗ โครงการ
- คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๕๐ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒. ผลการติดตามและประเมินผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น

๒.๑ ผลกระทบหรือความเสียหายจากการดำเนินโครงการ

๒.๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๖ : ผลกระทบหรือความเสียหายจากการดำเนินโครงการ ได้ ๕ คะแนนเต็ม เนื่องจากไม่มีผลกระทบในการดำเนินโครงการ (รายละเอียดดูส่วนที่ ๓ หน้า ๔๘)

๓. ผลการติดตามและประเมินผลทรัพย์สินขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแดง

๓.๑ ครุภัณฑ์ที่ชำรุดมี จำนวน - รายการ

- ๔.๒ เป็นครุภัณฑ์ที่ไม่สามารถซ่อมแซมให้ใช้งานได้ตามปกติ และมีอายุตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
- ๔.๓ เป็นครุภัณฑ์ที่สามารถจะดำเนินการจำหน่ายได้ตามระเบียบพัสดุ
- ๔.๔ วัสดุได้ดำเนินการจัดซื้อตามความจำเป็นของการใช้งานและมีการควบคุมการเบิกจ่ายวัสดุ
- ๔.๕ วัสดุคงเหลือเป็นปัจจุบันและถูกต้อง
- ๔.๖ ไม่ปรากฏว่ามีวัสดุหายไปโดยไม่มีผู้รับผิดชอบ

๕. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

๕.๑ ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงมีโอกาสนในการพัฒนา คือ เมืองครุภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ อยู่ใกล้พื้นที่ ประชาชนสามารถติดต่อได้สะดวก มีเส้นทางคมนาคมสะดวก มีระบบบริการพื้นฐานจากหน่วยงานเอกชนและรัฐวิสาหกิจ ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล แต่ยังมีอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก คืออยู่ไกลจากจังหวัด บริการทางภาครัฐหลายอย่างยังเข้าไม่ถึง ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อกับจังหวัด การพัฒนาบริเวณคาบเกี่ยวยังไม่สามารถดำเนินการได้

๕.๒ ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงมีจุดแข็งในการพัฒนา คือ ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน ยึดมั่นในขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น มีสิ่งแวดล้อมที่ดี อากาศบริสุทธิ์ ไม่มีมลพิษ แต่ก็มีจุดอ่อน คือ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองหลวงและต่างประเทศ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้ เป็นชุมชนที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ข้าวของราคาแพง ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภค และเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ

๖. ปัญหาอุปสรรคในการบริการประชาชน

ปัญหา

- (๑) ช่วงฤดูแล้งน้ำลดลงและมีปริมาณน้อยไม่เพียงพอ
- (๒) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน
- (๓) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงมีที่กักเก็บน้ำไม่เพียงพอ

อุปสรรค

- (๑) ต้องสูบน้ำจากสระกักเก็บน้ำที่อยู่ไกล
- (๒) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงมีงบประมาณไม่เพียงพอในการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร
- (๓) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงยังไม่สามารถเพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำได้

ข้อเสนอแนะ

- (๑) เห็นควรพิจารณาขยายหรือเพิ่มจำนวนสระกักเก็บน้ำ
- (๒) เห็นควรพิจารณาประชาสัมพันธ์ให้ประหยัดน้ำ

๗. ปัญหาและอุปสรรคในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา มีดังนี้

ปัญหา

๑) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงบรรจุโครงการ/กิจกรรมไว้ในข้อบัญญัติได้ร้อยละ ๖๔.๑๐ ไม่ถึงร้อยละ ๑๐๐ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงสามารถดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในข้อบัญญัติได้ร้อยละ ๖๔.๑๐ ไม่ถึงร้อยละ ๑๐๐ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

อุปสรรค

๑) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงมีปัญหา ความต้องการที่จะต้องดำเนินการอยู่เป็นจำนวนมาก

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงมีงบประมาณที่จำกัด

ข้อเสนอแนะ

๑) เห็นควรพิจารณาโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒) เห็นควรเร่งรัดการดำเนินโครงการที่ตั้งไว้ในข้อบัญญัติให้ได้มากกว่าร้อยละ ๙๕ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๙

ประมวลภาพผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

โครงการจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงได้จัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๗ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงความสำคัญและรู้จักบทบาท สิทธิ หน้าที่ของตน

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาหนองแดงเกมส์ ครั้งที่ ๒๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนได้เล่นกีฬาไม่พึ่งพาสิ่งเสพติดส่งเสริมสุขภาพ พลานามัยแก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ให้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ยกระดับมาตรฐานการเล่นกีฬาในท้องถิ่นให้สูงขึ้นและรู้จักกฎ กติกา การเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนรู้จักสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

วันท้องถิ่นไทย ๑๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗

เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระมหากษัตริย์ และเพื่อเผยแพร่บทบาท ภารกิจ และความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการจัดบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ วัน อปพร.

นางอรุณ ทบบัณฑิต นายก อบต.หนองแดงเป็นประธานในพิธีเปิดและมอบเกียรติบัตรแก่สมาชิก อปพร.ผู้ปฏิบัติงานดีเด่น เพื่อเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจ พร้อมร่วมกันทำความสะอาด ณ บริเวณสถานที่ราชการ วัด และสถานที่ใกล้เคียง เป็นการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

โครงการ อบต.สัญจรพบประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงดำเนินงาน จัดโครงการ อบต.สัญจรพบประชาชน ณ วันที่ ๒๐-๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อรับฟัง/ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นปัญหาของพี่น้องภายในตำบลหนองแดง และแก้ไขปัญหาให้พี่น้องประชาชน

โครงการร้อยรักดวงใจห่วงใยผู้สูงอายุ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

๑๐ เมษายน ๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงได้จัดโครงการโครงการร้อยรักดวงใจห่วงใยผู้สูงอายุ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดความรักสามัคคีในชุมชนร่วมกันสืบสานประเพณี เพื่อให้ลูกหลานเห็นความสำคัญของผู้สูงอายุ

รวมพลังไทยสร้างครอบครัว ชุมชนอุ่นใจพ้นภัยยาเสพติด เฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พระรามหาราช

เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดงพร้อมด้วยประชาชนทั่วไปจนถึงกลุ่มสตรีตำบลหนองแดง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนในตำบลหนองแดงทั้ง ๔ แห่ง ร่วมกันเดินรณรงค์ใช้สารเสพติดทุกชนิด เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยจากการสารเสพติด

โครงการปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้จัดโครงการปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๒๕๖๗ ณ ที่สาธารณะประโยชน์ป่าโคกสนามม้า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและสตรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗
เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๗ เจ้าหน้าที่นักพัฒนาชุมชนพร้อมด้วยคณะผู้บริหาร นำโดยนายกอรุณ ทบบัณฑิต
เข้าตรวจเยี่ยมมอบถุงยังชีพแก่กลุ่มคนชรา ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และสตรีภายในตำบลหนองแดง

โครงการอบรมเพิ่มความรู้การเพิ่มผลผลิตข้าวภายใต้โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน ประจำปี งบประมาณ ๒๕๖๗

วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้จัดทำโครงการอบรมเพิ่มความรู้การเพิ่มผลผลิตข้าว ภายใต้โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน ประจำปี งบประมาณ ๒๕๖๗ ณ ศาลาประชาคม บ้านเก่าใหญ่ ม.๔ ต.หนองแดง อ.นาเชือก จ.มหาสารคาม

ข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

โครงการก่อสร้างหอถังสูง ขนาด ๑๐ ลูกบาศก์เมตร บ้านหนองแดงหมู่ที่ ๑
ก่อนดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

หมู่ที่ ๒ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนสายบ้านนางปลาตา ไปบ้านดอนแฮด หมู่ที่ ๓

ก่อนดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๓ ถนนสายนายนายฉวี เทียบกิ่ง ไปหนองขาม

ก่อนดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

บ้านเก่าใหญ่ หมู่ที่ ๔ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๑๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร
ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ ถนนสายรอบหมู่บ้าน
ก่อนดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

หมู่ ๖ โครงการก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านวังหิน ถนนสายเส้นทางวัดไปหนอง กรป. กลาง
ขณะดำเนินการ

หมู่ ๖ โครงการก่อสร้างยกระดับถนนดินบ้านวังหิน ถนนสายบ้านวังหินไปโสกขาว
ก่อนดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

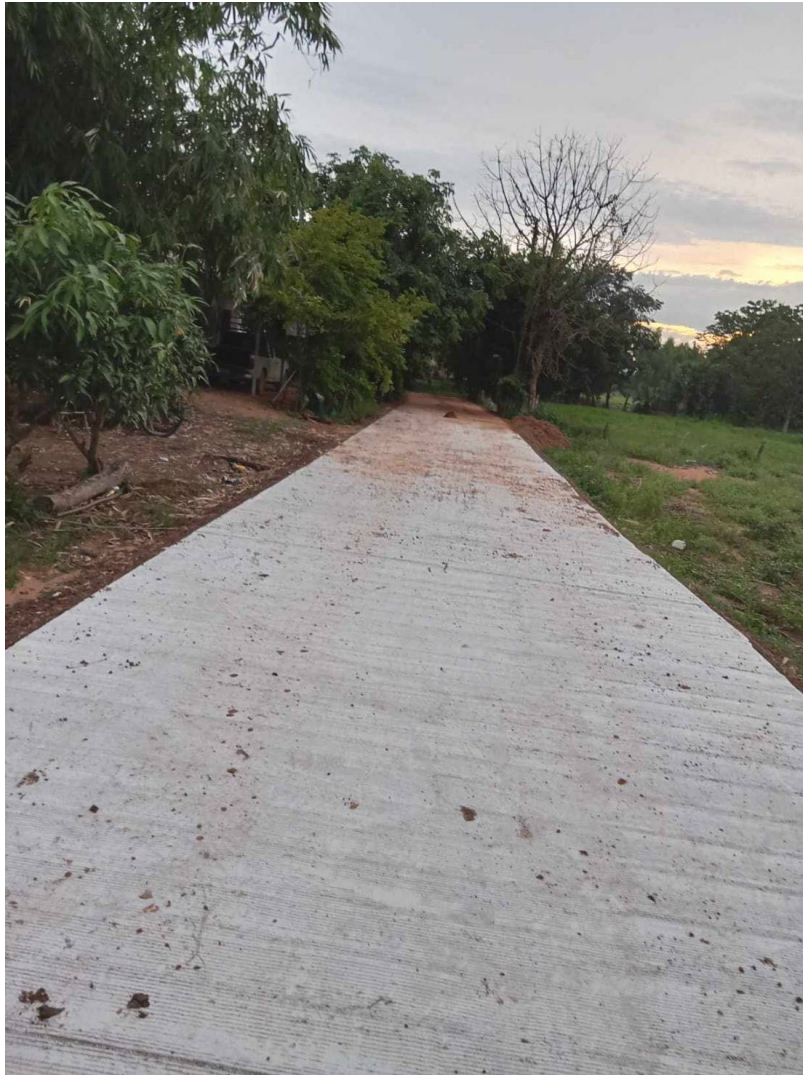
หมู่ที่ ๗ โครงการก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโคกก่อง ถนนสายบ้านนายปัญญาถึงบ้านนายสุรินทร์
ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

หมู่ที่ ๘ โครงการก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโคกสูง ถนนสายนายศราวุธไปบ้านวังหิน
ก่อนดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

หมู่ที่ ๑๐ โครงการก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านหนองแดงสหมิตร ถนนสายหน้าบ้านนายสุวิทย์ คำสมบัติ ถึง
แยกนางข้าว

ก่อนดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง โครงการปรับปรุงต่อเติมอาคารกองช่าง อบต.หนองแดง
ก่อนดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

โครงการปรับปรุงห้องน้ำ-ห้องส้วม อาคารหอประชุมฯ อบต.หนองแดง
ก่อนดำเนินการ

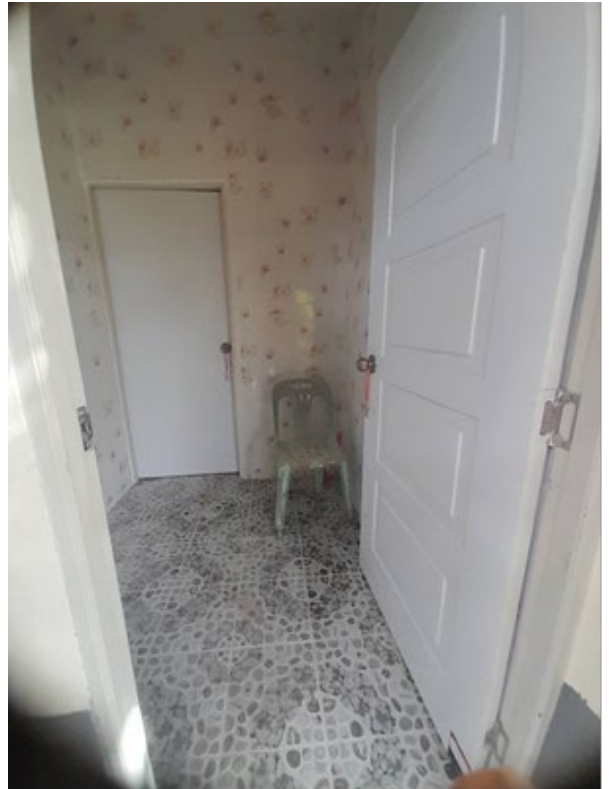
ขณะดำเนินการ

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

โครงการปรับปรุงภายในที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

จุดที่ ๑ ทางเข้าที่ทำการ อบต.หนองแดง จุดที่ ๒ บริเวณหน้าศาลพระภูมิที่ทำการ อบต.หนองแดง
ก่อนดำเนินการ

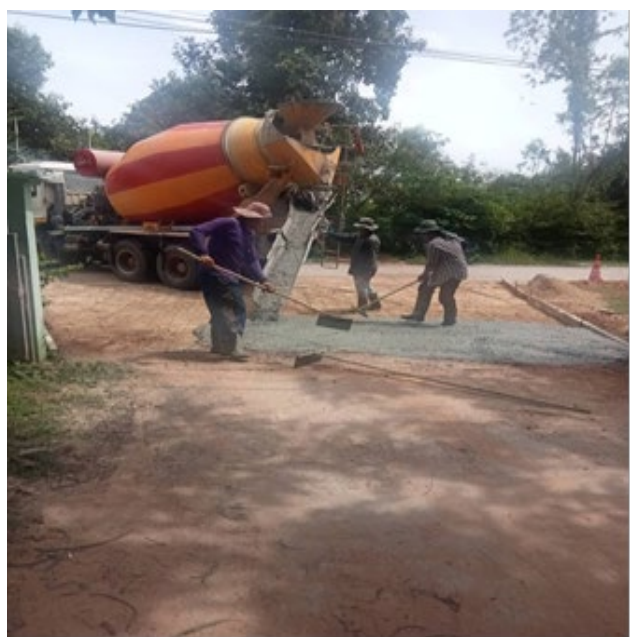

ขณะดำเนินการ

-๑๓๓-

ขณะดำเนินการ

ดำเนินการแล้วเสร็จ

